Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1011,**

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,

rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1)

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 137, 24.5.2017, s. 41 (2016/1011)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1011,

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,

rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään yhteisestä kehyksestä, jolla varmistetaan rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävien tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamiseen käytettävien indeksien tarkkuus ja koskemattomuus unionissa. Näin asetuksella edistetään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavutetaan korkeatasoinen kuluttajan- ja sijoittajansuoja.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan vertailuarvojen tarjontaan, vertailuarvojen syöttötietojen toimittamiseen ja vertailuarvojen käyttöön unionissa.

2. Tätä asetusta ei sovelleta

a) keskuspankkeihin;

b) viranomaisiin, kun ne toimittavat tietoja vertailuarvoja varten tai tarjoavat vertailuarvoja tai kun niillä on määräysvaltaa vertailuarvojen tarjontaan yhteiskuntapoliittisiin tarkoituksiin, mukaan luettuna työllisyyden, taloudellisen toiminnan ja inflaation mittaaminen;

c) keskusvastapuoliin, kun ne tarjoavat viitehintoja tai selvityshintoja, joita käytetään keskusvastapuoliriskin hallintaan sekä selvitykseen;

d) direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltujen rahoitusvälineiden yksittäisten viitehintojen tarjoamiseen;

e) lehdistöön, muihin tiedotusvälineisiin ja toimittajiin, kun nämä ainoastaan julkistavat vertailuarvon tai viittaavat siihen osana journalistista toimintaansa eikä näillä ole määräysvaltaa kyseisen vertailuarvon tarjontaan;

▼B

f) luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan myöntää tai lupaa myöntää luottoa, mikäli kyseinen henkilö ainoastaan julkistaa tai asettaa julkisesti saataville omat vaihtuvat tai kiinteät lainakorkonsa, jotka on asetettu sen sisäisin päätöksin ja joita sovelletaan ainoastaan kyseisen henkilön tai samaan konserniin kuuluvan yrityksen ja näiden asiakkaiden välisiin rahoitussopimuksiin;

g) hyödykkeiden vertailuarvoon, joka perustuu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on yhteisöjä, joita ei valvota, ja joihin sovelletaan molempia seuraavia ehtoja:

i) vertailuarvoon viitataan rahoitusvälineissä, joista on jätetty hakemus ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi ainoastaan yhdellä direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellyllä kauppapaikalla tai joilla käydään kauppaa vain yhdellä tällaisella kauppapaikalla; ja

ii) rahoitusvälineet, joissa vertailuarvoon viitataan, ovat kokonaisnimellisarvoltaan enintään 100 miljoonaa euroa;

h) indeksin tarjoajaan tarjoamansa indeksin osalta, jos kyseinen indeksintarjoaja ei tiennyt eikä kohtuudella olisi voinut tietää, että indeksiä käytetään 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitettuun tarkoitukseen.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’indeksillä’ mitä tahansa lukua,

a) joka on julkistettu tai julkisesti saatavilla oleva;

b) joka määritetään säännöllisesti

i) kokonaan tai osittain soveltamalla laskukaavaa tai muuta laskentamenetelmää tai arvioimalla; ja

ii) kohde-etuutena olevan yhden tai useamman omaisuuserän arvon tai hintojen, mukaan luettuina arvioidut hinnat, todellisten tai arvioitujen korkokantojen, hintatarjouksien ja sitovien hintatarjousten tai muiden arvojen tai selvitysten perusteella;

2) ’indeksin tarjoajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on määräysvaltaa indeksin tarjontaan;

3) ’vertailuarvolla’ mitä tahansa indeksiä, johon viitaten määritetään rahoitusvälineen tai rahoitussopimuksen nojalla maksettava määrä tai rahoitusvälineen arvo, tai indeksiä, jota käytetään mittaamaan sijoitusrahaston arvonkehitystä, kun tarkoituksena on seurata tällaisen indeksin tuottoa tai määritellä salkun koostumus tai laskea tulosperusteinen palkkio;

▼B

4) ’vertailuarvoryhmällä’ saman hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvojen ryhmää, joka on määritetty samanluonteisten syöttötietojen perusteella ja joka muodostaa saman tai samankaltaisen markkina- tai taloustilanteen mittarin;

5) ’vertailuarvon tarjonnalla’

a) vertailuarvon määrittämisen järjestelyjen hallinnoimista;

b) syöttötietojen keräämistä, analysointia tai käsittelyä vertailuarvon määritystä varten; ja

c) vertailuarvon määrittämistä soveltamalla laskukaavaa tai muuta laskentamenetelmää tai arvioimalla kyseistä tarkoitusta varten toimitettuja syöttötietoja;

6) ’hallinnoijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on määräysvaltaa vertailuarvon tarjontaan;

7) ’vertailuarvon käytöllä’

a) sellaisen rahoitusvälineen liikkeeseen laskua, jossa viitataan indeksiin tai indeksien yhdistelmään;

b) rahoitusvälineen tai rahoitussopimuksen mukaisesti maksettavan määrän määrittämistä viittaamalla indeksiin tai indeksien yhdistelmään;

c) sellaisen rahoitussopimuksen osapuolena olemista, jossa viitataan indeksiin tai indeksien yhdistelmään;

d) sellaisen direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan j alakohdassa tarkoitetun lainakoron määrittämistä, joka lasketaan indeksiin tai indeksien yhdistelmään lisättynä marginaalina ja jota käytetään ainoastaan viitteenä rahoitussopimuksessa, jonka osapuolena luotonantaja on;

e) sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamista indeksin tai indeksien yhdistelmän avulla, kun tarkoituksena on seurata indeksin tai indeksien yhdistelmän tuottoa, määritellä salkun koostumus tai laskea tulosperusteinen palkkio;

8) ’syöttötietojen toimittamisella’ sellaisten syöttötietojen antamista hallinnoijalle tai muulle henkilölle hallinnoijalle luovutettaviksi, jotka eivät ole helposti saatavilla ja joita tarvitaan vertailuarvon määrittämisessä ja tarjotaan tätä tarkoitusta varten;

9) ’tietolähteellä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa syöttötietoja;

10) ’valvotulla tietolähteellä’ valvottua yhteisöä, joka toimittaa syöttötietoja unionissa sijaitsevalle hallinnoijalle;

11) ’luovuttajalla’ luonnollista henkilöä, joka on tietolähteen palveluksessa syöttötietojen toimittamista varten;

▼B

12) ’arvioijalla’ hyödykkeen vertailuarvon hallinnoijan työntekijää tai muuta luonnollista henkilöä, jonka palvelut ovat hallinnoijan käytettävissä tai valvonnassa ja joka vastaa menetelmien tai päättelyn soveltamisesta syöttötietoihin ja muihin tietoihin tehdäkseen lopullisen arvion tietyn hyödykkeen hinnasta;

13) ’asiantuntemukseen perustuvalla päättelyllä’ sitä, että hallinnoija tai tietolähde käyttää harkintavaltaa tietojen käyttöön vertailuarvoa määritettäessä, kuten arvojen ekstrapoloimista aiemmista tai asiaan liittyvistä transaktioista, tiedon laatuun mahdollisesti vaikuttavien tekijöiden, kuten markkinatapahtumien tai ostajan tai myyjän luottokelpoisuuden heikkenemisen, huomioon ottamista ja sitovien osto- tai myyntitarjousten painottamista tiettyä loppuun saatettua transaktiota enemmän;

14) ’syöttötiedoilla’ tietoja yhden tai useamman kohde-etuutena olevan omaisuuserän arvosta, hinnoista, mukaan luettuina arvioidut hinnat, hintatarjouksista, sitovista hintatarjouksista tai muista arvoista, joita hallinnoija käyttää vertailuarvon määrittämiseen;

15) ’transaktiotiedoilla’ havainnoitavissa olevia hintoja, noteerauksia, indeksejä tai arvoja, jotka kuvaavat keskenään sidossuhteettomien vastapuolten välisiä transaktioita aktiivisilla, kysynnän ja tarjonnan kilpailuvoimien vaikutuksille alttiilla markkinoilla;

16) ’rahoitusvälineellä’ direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltuja välineitä, joista on jätetty hakemus ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa tarkoitetulla kauppapaikalla tai joilla käydään kauppaa direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa tarkoitetulla kauppapaikalla tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitetun kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä;

17) ’valvotulla yhteisöllä’

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;

b) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluyrityksiä;

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ([2]) 13 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä vakuutusyrityksiä;

d) direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä jälleenvakuutusyrityksiä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

▼B

e) direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä yhteissijoitusyrityksiä tai mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöitä;

f) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([1]) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia;

g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY ([2]) 6 artiklan a alakohdassa määriteltyjä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia;

h) direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan b alakohdassa määriteltyjä luotonantajia, jotka tekevät direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan c alakohdassa määriteltyjä luottosopimuksia;

i) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 10 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia, jotka eivät ole luotonantajia ja jotka tekevät mainitun direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä luottosopimuksia;

j) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyjä markkinoiden ylläpitäjiä;

k) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ([3]) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja keskusvastapuolia;

l) asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä kauppatietorekistereitä;

m) hallinnoijia;

18) ’rahoitussopimuksella’

a) direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan c alakohdassa määriteltyä luottosopimusta;

b) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyä luottosopimusta;

19) ’sijoitusrahastolla’ direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja tai direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä yhteissijoitusyrityksiä;

20) ’ylimmällä hallintoelimellä’ hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön yhtä tai useampaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimitettyä elintä, jolla on toimivalta vahvistaa hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen, joka valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa ja johon kuuluu hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

▼B

21) ’kuluttajalla’ luonnollista henkilöä, joka tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa rahoitussopimuksissa toimii tarkoituksissa, jotka eivät kuulu hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa;

22) ’korkokantojen vertailuarvolla’ vertailuarvoa, joka tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa määritetään sen koron perusteella, jolla pankit voivat harjoittaa anto- tai ottolainausta muiden pankkien tai rahamarkkinoiden muiden toimijoiden kuin pankkien kanssa;

23) ’hyödykkeiden vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu kohde-etuus on komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006 ([1]) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyödyke, lukuun ottamatta direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C jakson 11 kohdassa tarkoitettuja päästöoikeuksia;

24) ’säänneltyihin tietoihin perustuvalla vertailuarvolla’ vertailuarvoa, joka määritetään laskentakaavaa soveltamalla

a) syöttötiedoista, jotka on toimitettu kokonaan ja suoraan

i) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellystä kauppapaikasta, sellaisesta kolmannessa maassa sijaitsevasta kauppapaikasta, jonka osalta komissio on antanut täytäntöönpanopäätöksen siitä, että maan lainsäädäntö- ja valvontakehystä pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 ([2]) 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla vaikutuksiltaan vastaavana, tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaan säänneltyä markkinaa vastaavasta markkinasta, mikä kuitenkin koskee kussakin tapauksessa ainoastaan rahoitusvälineisiin liittyviä transaktiotietoja;

ii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 52 alakohdassa määritellystä hyväksytystä julkistamisjärjestelystä tai direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 53 alakohdassa määritellyltä konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajalta pakollisten kaupan jälkeisten avoimuusvaatimusten mukaisesti, mikä kuitenkin koskee ainoastaan kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena oleviin rahoitusvälineisiin liittyviin transaktiotietoihin;

iii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 54 alakohdassa määritellystä hyväksytystä ilmoitusjärjestelmästä, mikä koskee kuitenkin ainoastaan kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena oleviin rahoitusvälineisiin liittyviä transaktiotietoja, jotka on annettava pakollisten kaupan jälkeisten avoimuusvaatimusten mukaisesti;

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

▼B

iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY ([1]) 37 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetusta sähköpörssistä;

v) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY ([2]) 41 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetusta maakaasupörssistä;

vi) komission asetuksen (EU) N:o 1031/2010 ([3]) 26 tai 30 artiklassa tarkoitetusta huutokauppapaikasta;

vii) palveluntarjoajalta, jolle vertailuarvojen hallinnoija on ulkoistanut tietojen keräämisen 10 artiklan mukaisesti, edellyttäen, että kyseinen palveluntarjoaja saa kaikki nämä tiedot kokonaan ja suoraan i–vi alakohdassa tarkoitetulta yhteisöltä;

b) sijoitusrahastojen varojen nettoarvoista;

25) ’kriittisellä vertailuarvolla’ vertailuarvoa, joka ei perustu säänneltyihin tietoihin ja joka täyttää jonkin 20 artiklan 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ja joka on sisällytetty komission mainitun säännöksen nojalla laatimaan luetteloon;

26) ’merkittävällä vertailuarvolla’ vertailuarvoa, joka täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset;

27) ’muulla kuin merkittävällä vertailuarvolla’ vertailuarvoa, joka ei täytä 20 artiklan 1 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;

28) ’sijainnilla’ oikeushenkilön osalta jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa kyseisen henkilön rekisteröity toimipaikka tai muu virallinen osoite sijaitsee, ja luonnollisen henkilön osalta jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa on kyseisen henkilön verotuksellinen kotipaikka;

29) ’viranomaisella’

a) keskushallintoa tai muuta julkista hallintoa, mukaan luettuina yhteisöt, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;

b) yhteisöä tai henkilöä, joka kansallisen lainsäädännön mukaisesti hoitaa viranomaisen tehtäviä tai jolla on julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai joka tarjoaa julkisia palveluja, mukaan luettuna työllisyyden, taloudellisen toiminnan ja inflaation mittaaminen, a alakohdassa tarkoitetun yhteisön valvonnassa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

([3]) Komission asetus (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

▼B

2. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, jotta se voi tarkentaa tämän artiklan 1 kohdan määritelmien teknisiä seikkoja erityisesti määrittelemällä, mitä indeksin määrittelyn yhteydessä tarkoitetaan julkisesti saatavilla olemisella.

Tarvittaessa komissio ottaa huomioon markkinoiden kehityksen tai teknisen kehityksen sekä vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä luettelon laatimiseksi tämän artiklan 1 kohdan 29 alakohdan määritelmän mukaisista viranomaisista unionissa sekä luettelon tarkistamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tarvittaessa komissio ottaa huomioon markkinoiden kehityksen tai teknisen kehityksen sekä vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen.

II OSASTO

VERTAILUARVOJEN KOSKEMATTOMUUS JA LUOTETTAVUUS

1 LUKU

Hallinnoijien hallinto ja valvonta

4 artikla

Hallintoa sekä eturistiriitoja koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä vakaat hallintojärjestelyt, joihin sisältyy selvä organisaatiorakenne, jossa on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti tehtävät ja vastuualueet kaikille vertailuarvon tarjontaan osallistuville toimijoille.

Hallinnoijien on toteutettava asianmukaiset toimet tunnistaakseen, ehkäistäkseen tai hallitakseen eturistiriidat niiden itsensä, myös johtajiensa, työntekijöidensä ja muiden henkilöiden, jotka ovat hallinnoijiin sidoksissa suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta, sekä tietolähteiden tai käyttäjien välillä, ja varmistettava, että kun vertailuarvojen määrittämisprosessi edellyttää päättelyn tai harkintavallan käyttöä, niitä käytetään riippumattomasti ja rehellisesti.

2. Vertailuarvon tarjonnan on oltava operatiivisesti erillään sellaisesta hallinnoijan liiketoiminnasta, joka voi aiheuttaa tosiasiallisen tai mahdollisen eturistiriidan.

3. Jos hallinnoijassa muodostuu eturistiriita sen omistusrakenteen, hallinnoijaa omistavan tai siinä määräysvaltaa käyttävän yhteisön tai hallinnoijan tai hallinnoijan tytäryrityksen omistaman tai määräysvallassa olevan yhteisön määräysvallan tuottavan omistusosuuden tai muiden toimintojen vuoksi, eikä tätä eturistiriitaa voida riittävästi vähentää, asianomainen toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että hallinnoijan on perustettava riippumaton valvontatoiminto, johon sidosryhmät, muun muassa käyttäjät ja tietolähteet, osallistuvat tasapuolisesti edustettuina.

▼B

4. Jollei tällaisia eturistiriitoja pystytä hallitsemaan riittävästi, asianomainen toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että hallinnoijan on joko lakkautettava kaikki toiminnot tai suhteet, jotka aiheuttavat eturistiriitoja, tai lopetettava vertailuarvon tarjonta.

5. Hallinnoijan on julkistettava tai ilmoitettava kaikki olemassa olevat tai mahdolliset eturistiriidat vertailuarvon käyttäjille ja asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle sekä tarvittaessa tietolähteille, mukaan luettuina eturistiriidat, jotka johtuvat hallinnoijan omistuksesta tai määräysvallasta hallinnoijassa.

6. Hallinnoijan on omaksuttava ja pantava täytäntöön asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt sekä tehokkaat organisatoriset järjestelyt eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, ilmoittamiseksi, hallitsemiseksi ja vähentämiseksi, jotta vertailuarvon määritysten koskemattomuus ja riippumattomuus turvataan. Näitä toimintatapoja ja menettelyjä on tarkistettava ja päivitettävä säännöllisesti. Toimintatavoissa ja menettelyissä on otettava huomioon ja käsiteltävä eturistiriidat, vertailuarvon määrittämisprosessin harkinnanvaraisuuden aste ja vertailuarvon sisältämät riskit sekä

a) varmistettava hallinnoijalle toimitetun tai sen tuottaman tiedon luottamuksellisuus, johon sovelletaan tämän asetuksen nojalla ilmoitus- ja avoimuusvelvoitteita; ja

b) erityisesti vähennettävä eturistiriitoja, jotka johtuvat hallinnoijan omistuksesta tai määräysvallasta hallinnoijassa tai muista hallinnoijan konserniin liittyvistä eduista tai jotka ovat seurausta muista henkilöistä, jotka voivat käyttää vaikutus- tai määräysvaltaansa hallinnoijaan vertailuarvon määrittämisen osalta.

7. Hallinnoijien on varmistettava, että seuraavat vaatimukset täyttyvät, kun kyse on niiden työntekijöistä ja muista luonnollisista henkilöistä, joiden palvelut ovat hallinnoijien käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka osallistuvat suoraan vertailuarvon tarjontaan:

a) heillä on tarvittavat taidot, tiedot ja kokemus heille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja heitä johdetaan ja valvotaan tehokkaasti;

b) heihin ei kohdistu asiatonta vaikutusta tai eturistiriitoja ja heidän palkkionsa ja tulosarviointinsa eivät aiheuta eturistiriitoja tai muulla tavoin vaikuta vertailuarvon määrittämisprosessin koskemattomuuteen;

c) heillä ei ole henkilökohtaisia etuja tai liikesuhteita, jotka vaarantaisivat kyseisen hallinnoijan toimintoja;

d) heillä ei ole lupaa osallistua vertailuarvon määrittämiseen tekemällä osto- tai myyntitarjouksia tai kauppoja henkilökohtaisesti tai markkinatoimijoiden puolesta, paitsi jos tällaista osallistumista nimenomaisesti edellytetään osana vertailuarvon menetelmiä ja jos siihen sovelletaan tässä yhteydessä erityissääntöjä; ja

e) heihin sovelletaan tehokkaita menettelyjä, joilla valvotaan tietojen vaihtoa muiden sellaisiin toimintoihin osallistuvien työntekijöiden kanssa, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitojen vaaran, tai kolmansien osapuolten kanssa tilanteissa, joissa kyseiset tiedot voivat vaikuttaa vertailuarvoon.

▼B

8. Hallinnoijan on omaksuttava erityiset sisäiset tarkastusmenettelyt, joilla varmistetaan vertailuarvon määrittävän työntekijän tai henkilön rehellisyys ja luotettavuus, mukaan luettuna ainakin vertailuarvon hyväksyttäminen johdolla ennen sen levittämistä.

5 artikla

Valvontatoimintoa koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijan on perustettava pysyvä ja tehokas valvontatoiminto, jota sen on ylläpidettävä ja jolla varmistetaan kaikkien vertailuarvojen tarjonnan näkökohtien valvonta.

2. Hallinnoijan on kehitettävä valvontatoimintoaan koskevat vakaat menetelmät ja ylläpidettävä niitä ja asetettava nämä menetelmät asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saataville.

3. Valvontatoiminnon on toimittava rehellisesti, ja sille kuuluvat jotkin tai kaikki seuraavista vastuista, joita hallinnoijan on mukautettava vertailuarvon monimutkaisuuden, käytön ja haavoittuvuuden perusteella:

a) vertailuarvon määritelmän ja menetelmien arviointi vähintään vuosittain;

b) vertailuarvon menetelmien muutosten valvonta ja mahdollisuus pyytää hallinnoijaa ryhtymään tällaisia muutoksia koskevaan konsultointiin;

c) hallinnoijan valvontakehyksen sekä vertailuarvon hallinnoinnin ja toiminnan valvonta ja, kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin, 15 artiklassa tarkoitettujen käytännesääntöjen valvonta;

d) vertailuarvon lakkaamiseen liittyvien menettelyjen arviointi ja hyväksyntä, mukaan luettuna kaikki lakkaamista koskeva konsultointi;

e) vertailuarvon tarjontaan osallistuvien kolmansien osapuolten valvonta, mukaan lukien laskennasta tai levityksestä vastaavat toimijat;

f) sisäisten ja ulkoisten auditointien ja tarkastusten arviointi ja yksilöityjen korjaavien toimien toteutuksen seuranta;

g) syöttötietojen ja tietolähteiden sekä sen seuranta, millä toimilla hallinnoija testaa tai validoi toimitetut syöttötiedot, jos vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin;

h) tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen 15 artiklassa tarkoitettujen käytännesääntöjen rikkomistapauksissa, kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin; ja

i) valvontatoiminnon tietoonsa saamista tietolähteiden, silloin kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin, tai hallinnoijien väärinkäytöksistä ja mahdollisista epätavallisista tai epäilyttävistä syöttötiedoista raportoiminen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

4. Erillisen lautakunnan tai muun asianmukaisen hallintojärjestelyn on vastattava valvontatoiminnosta.

▼B

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään valvontatoimintoa koskevat menettelyt ja valvontatoiminnon ominaisuudet, mukaan luettuna sen rakenne sekä sen asema hallinnoijan organisaatiorakenteessa, jotta varmistetaan toimen koskemattomuus ja eturistiriidattomuus. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii 4 kohdan mukaisesti asianmukaisista hallintojärjestelyistä luettelon, joka ei ole tyhjentävä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee eron erityyppisten vertailuarvojen ja alojen välillä tämän asetuksen mukaisesti ja ottaa huomioon hallinnoijien omistus- ja määräysvaltarakenteen erot, vertailuarvon tarjonnan luonteen, mittakaavan ja monimutkaisuuden sekä vertailuarvoon liittyvän riskin ja vertailuarvon vaikutuksen, myös vertailuarvojen hallintovaatimuksia koskevan valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen pohjalta. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen hallinnoijia, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin hallinnoijiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut osat.

6 artikla

Valvontakehystä koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä valvontakehys, jolla varmistetaan, että vertailuarvo tarjotaan ja julkistetaan tai annetaan saataville tämän asetuksen mukaisesti.

2. Valvontakehyksen on oltava oikeassa suhteessa tunnistettujen eturistiriitojen suuruuteen, vertailuarvon tarjontaan liittyvän harkinnanvaraisuuden laajuuteen ja vertailuarvon syöttötietojen luonteeseen.

3. Valvontakehyksessä on oltava seuraavat osat:

a) operatiivisen riskin hallinta;

b) riittävät ja tehokkaat liiketoiminnan jatkuvuus- ja palautumissuunnitelmat;

c) varamenettelyt sovellettaviksi tilanteessa, jossa vertailuarvon tarjontamenettely keskeytyy.

4. Hallinnoijan on otettava käyttöön toimenpiteet, joilla:

a) varmistetaan, että tietolähteet noudattavat 15 artiklassa tarkoitettuja käytännesääntöjä ja syöttötietoihin sovellettavia standardeja;

▼B

b) seurataan syöttötietoja, mukaan luettuina mahdollisuuksien mukaan syöttötietojen seuranta ennen vertailuarvon julkistamista ja syöttötietojen validointi julkistamisen jälkeen virheiden ja poikkeamien havaitsemiseksi.

5. Valvontakehyksen on oltava dokumentoitu, sitä on arvioitava ja tarvittaessa päivitettävä ja se on annettava asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen saataville sekä pyynnöstä käyttäjien saataville.

7 artikla

Vastuuvelvollisuuskehystä koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä vastuuvelvollisuuskehys, joka kattaa tietojen säilyttämisen, auditoinnin ja arvioinnin sekä valitusprosessin ja joka antaa todisteita tämän asetuksen vaatimusten noudattamisesta.

2. Hallinnoijan on nimitettävä sisäinen toiminto, jolla on tarvittavat valmiudet arvioida, missä määrin hallinnoija noudattaa vertailuarvon menetelmiä ja tätä asetusta, sekä raportoida siitä.

3. Kriittisten vertailuarvojen yhteydessä hallinnoijan on nimitettävä riippumaton ulkoinen auditoija arvioimaan vähintään vuosittain, missä määrin hallinnoija noudattaa vertailuarvon menetelmiä ja tätä asetusta, sekä raportoimaan siitä.

4. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä hallinnoijan on toimitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot 2 kohdassa tarkoitetuista arvioinneista ja tarkastuksista. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen tai kenen tahansa vertailuarvon käyttäjän pyynnöstä hallinnoijan on julkistettava tiedot 3 kohdassa säädetyistä tarkastuksista.

8 artikla

Tietojen säilyttämistä koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijan on pidettävä kirjaa

a) kaikista syöttötiedoista ja tällaisten tietojen käytöstä;

b) vertailuarvon määrittämisessä käytetyistä menetelmistä;

c) hallinnoijan ja tarvittaessa arvioijien vertailuarvon määrittämisessä tekemistä päättelyistä ja käyttämästä harkintavallasta, myös kyseisen päättelyn ja harkintavallan käytön perusteluista;

d) mahdollisesti huomiotta jätetyistä syöttötiedoista, erityisesti silloin, kun nämä ovat täyttäneet vertailuarvon menetelmien vaatimukset, ja huomiotta jättämisen syistä;

e) muista muutoksista vakiomenettelyissä ja -menetelmissä tai niistä poikkeamisista, myös markkinoiden stressikaudella tai markkinahäiriön aikana tapahtuneista;

f) hallinnoijien vertailuarvojen määrittämisessä käyttämien luovuttajien ja luonnollisten henkilöiden henkilöllisyydestä;

g) kaikista asiakirjoista, jotka liittyvät valitukseen, mukaan luettuna valituksen tekijän luovuttamat asiakirjat; ja

▼B

h) hallinnoijan palveluksessa olevan henkilön ja vertailuarvon tietolähteiden tai luovuttajien vertailuarvoa koskevista puhelinkeskusteluista tai sähköisestä viestinnästä.

2. Hallinnoijan on säilytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja vähintään viiden vuoden ajan sellaisessa muodossa, että vertailuarvon määrittäminen on mahdollista toistaa ja täysin ymmärtää ja että on mahdollista suorittaa syöttötietojen, laskelmien, päättelyn ja harkintavallan käytön tarkastus tai arviointi. Edellä olevan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti tallennettujen puhelinkeskustelujen tai sähköisen viestinnän tiedot on pyynnöstä toimitettava keskustelussa tai viestinnässä osallisina oleville henkilöille ja säilytettävä kolmen vuoden ajan.

9 artikla

Valitusten käsittelyjärjestelmä

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä ja sen on julkistettava kirjalliset menettelyt, joita sovelletaan tehtyjen valitusten, myös niiden, jotka koskevat hallinnoijan vertailuarvon määrittämisprosessia, vastaanottoon, tutkimiseen ja säilyttämiseen.

2. Valitusten käsittelyjärjestelmällä on varmistettava, että

a) hallinnoija asettaa saataville valitusten käsittelymenettelyn, jonka mukaisesti voidaan tehdä valituksia, jotka koskevat sitä, edustaako yksittäisen vertailuarvon määrittäminen markkina-arvoa, ehdotettuja vertailuarvon määrittämisprosessin muutoksia, menetelmien soveltamista yksittäiseen vertailuarvon määrittämiseen ja muita vertailuarvon määrittämisprosesseista tehtyjä päätöksiä;

b) valitukset tutkitaan nopeasti ja oikeudenmukaisella tavalla ja tutkimuksen tuloksesta ilmoitetaan valituksen tekijälle kohtuullisen ajan kuluessa, jollei tällainen ilmoittaminen ole oikeusjärjestyksen perusteiden tai asetuksen (EU) N:o 596/2014 vastaista; ja

c) tutkimus suoritetaan erillään niistä henkilöstön jäsenistä, jotka voivat olla tai ovat voineet olla osallisina valituksen aiheena olevassa asiassa;

10 artikla

Ulkoistaminen

1. Hallinnoijat eivät saa järjestää vertailuarvon tarjonnan toimintojen ulkoistamista siten, että heikennetään olennaisesti hallinnoijan päätösvaltaa vertailuarvon tarjonnassa tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen valmiutta valvoa vertailuarvoa.

2. Jos hallinnoija ulkoistaa palveluntarjoajalle vertailuarvon tarjonnan toimintoja tai merkittäviä palveluja tai tehtäviä, hallinnoija on yhä täysin vastuussa kaikkien tämän asetuksen mukaisten hallinnoijan velvollisuuksien täyttämisestä.

▼B

3. Hallinnoijan on ulkoistamisen yhteydessä varmistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) palveluntarjoajalla on tarvittavat taidot ja voimavarat sekä lain mukaan edellytettävät luvat harjoittaa ulkoistettuja toimintoja, palveluja tai toimintaa luotettavasti ja ammattitaitoisesti;

b) hallinnoija asettaa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saataville vertailuarvojen määritysprosessiin osallistuvan palveluntarjoajan henkilöllisyys ja tehtävät;

c) palveluntarjoaja toteuttaa asianmukaiset toimet, jos käy ilmi, että palveluntarjoaja ei ehkä hoida ulkoistettuja toimintoja tehokkaasti ja sovellettavan lainsäädännön ja sääntelyvaatimusten mukaisesti;

d) hallinnoija säilyttää tarvittavan asiantuntemuksen ulkoistettujen toimintojen tehokasta valvontaa varten ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallitsemiseksi;

e) palveluntarjoajan ilmoittaa hallinnoijalle kaikista tapahtumista, joilla voi olla olennainen vaikutus sen valmiuteen hoitaa ulkoistettuja tehtäviä tehokkaasti ja sovellettavan lainsäädännön ja sääntelyvaatimusten mukaisesti;

f) palveluntarjoajan tekee ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, ja hallinnoijalla sekä asianomaisella toimivaltaisella viranomaisella on tosiasiallinen mahdollisuus saada tutustua ulkoistettuihin toimintoihin liittyviin tietoihin samoin kuin päästä palveluntarjoajan liiketiloihin, ja asianomainen toimivaltainen viranomainen voi käyttää näitä tutustumis- ja pääsyoikeuksia;

g) hallinnoija voi irtisanoa ulkoistamisjärjestelyt tarvittaessa;

h) hallinnoija toteuttaa kohtuulliset toimenpiteet, valmiussuunnitelmat mukaan lukien, välttääkseen tarpeettomat operatiiviset riskit, jotka liittyvät palveluntarjoajan osallistumiseen vertailuarvon määritysprosessiin.

2 LUKU

Syöttötiedot, menetelmät ja rikkomisten ilmoittaminen

11 artikla

Syöttötiedot

1. Vertailuarvon tarjontaan sovelletaan seuraavia vaatimuksia syöttötietojen suhteen:

a) syöttötietojen on oltava riittäviä, jotta ne edustavat tarkasti ja luotettavasti markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata;

Syöttötietojen on oltava transaktiotietoja, jos sellaisia on saatavilla ja ne ovat soveltuvia. Jolleivät transaktiotiedot ole riittäviä tai soveltuvia edustamaan tarkasti ja luotettavasti markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvolla on tarkoitus mitata, voidaan käyttää muitakin syöttötietoja kuin transaktiotietoja, muun muassa arvioituja hintoja, hintatarjouksia ja sitovia hintatarjouksia tai muita arvoja;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen syöttötietojen on oltava todennettavissa;

▼B

c) hallinnoijan on laadittava ja julkistettava selkeät ohjeet, jotka koskevat syöttötietotyyppejä, eri syöttötietotyyppien käytön ensisijaisuusjärjestystä ja asiantuntemukseen perustuvan päättelyn käyttöä a alakohdan ja käytettävien menetelmien noudattamisen varmistamiseksi;

d) kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saatuihin syöttötietoihin, hallinnoijan on tarvittaessa hankittava syöttötiedot luotettavalta ja edustavalta tietolähdepaneelilta tai tietolähdeotokselta sen varmistamiseksi, että tulokseksi saatava vertailuarvo on luotettava ja edustaa sitä markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata;

e) hallinnoija ei saa käyttää tietolähteiltä saatuja syöttötietoja, jos sen tiedossa on merkkejä siitä, että kyseiset tietolähteet eivät pidä kiinni 15 artiklassa tarkoitetuista käytännesäännöistä, vaan sen on hankittava edustavia julkisesti saatavilla olevia tietoja.

2. Hallinnoijan on varmistettava, että syöttötietojen valvontaan sisältyvät

a) perusteet, joilla määritetään, kuka saa toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle, ja tietolähteiden valintaprosessi;

b) prosessi, jolla arvioidaan tietolähteen syöttötietoja ja estetään tarvittaessa tietolähdettä toimittamasta lisää syöttötietoja tai sovelletaan tietolähteeseen muita seuraamuksia vaatimusten noudattamatta jättämisen vuoksi; ja

c) prosessi, jolla validoidaan syöttötiedot, muun muassa muiden indikaattorien tai tietojen avulla, syöttötietojen koskemattomuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi.

3. Jos vertailuarvon syöttötiedot saadaan kaupankäyntitoiminnosta, jolla tarkoitetaan mitä tahansa tietolähteiden tai niiden tytäryrityksen osastoa, jaostoa, ryhmää tai henkilöstöä, joka hoitaa hinnoittelu-, kaupankäynti-, myynti-, markkinointi-, ilmoitus-, varainhankinta-, strukturointi- tai välitystoimintaa, hallinnoijan on

a) hankittava tietoja muista näitä syöttötietoja vahvistavista lähteistä; ja

b) varmistettava, että tietolähteillä on käytössä riittävät sisäiset valvonta- ja todentamismenettelyt.

4. Jos hallinnoija katsoo, etteivät syöttötiedot kuvaa sitä markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata, kyseisen hallinnoijan on kohtuullisen ajan kuluessa joko vaihdettava syöttötietoja, tietolähteitä tai menetelmiä varmistaakseen, että syöttötiedot kuvaavat kyseistä markkina- tai taloustilannetta, tai keskeytettävä vertailuarvon tarjonta.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan, miten 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimusten mukaisten syöttötietojen asianmukaisuus ja todennettavuus varmistetaan, ja myös tietolähteiden sisäiset valvonta- ja todentamismenettelyt, joiden käytössä olo hallinnoijien on varmistettava 3 kohdan b alakohdan mukaisesti syöttötietojen koskemattomuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi. Tällaiset arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen hallinnoijia, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin hallinnoijiin.

▼B

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon erityyppiset vertailuarvot ja toimialat tässä asetuksessa esitetyllä tavalla, syöttötietojen luonteen ja kohteena olevan markkina- tai taloustilanteen ominaispiirteet sekä suhteellisuusperiaatteen, vertailuarvojen alttiuden manipuloinnille ja vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut osat.

12 artikla

Menetelmät

1. Hallinnoijan on käytettävä vertailuarvon määrittämiseen menetelmiä,

a) jotka ovat vakaita ja luotettavia;

b) joiden selvien sääntöjen avulla tunnistetaan, miten ja milloin vertailuarvon määrittämisessä voidaan käyttää harkintavaltaa;

c) jotka ovat tarkkoja, jatkuvia ja validoitavia, mukaan luettuna tarvittaessa toteutumatestaus saatavilla olevia transaktiotietoja vasten;

d) jotka ovat mukautuvia ja varmistavat, että vertailuarvo voidaan laskea mahdollisimman vaihtelevissa olosuhteissa vaarantamatta sen koskemattomuutta;

e) jotka ovat jäljitettäviä ja todennettavia.

2. Vertailuarvon menetelmiä kehittäessään vertailuarvon hallinnoijan on

a) otettava huomioon sellaiset tekijät kuin markkinoiden koko ja normaali likviditeetti, kaupankäynnin avoimuus ja markkinatoimijoiden positiot, markkinoiden keskittyminen, markkinoiden dynamiikka ja yksittäisen otoksen riittävyys kuvaamaan markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata;

b) määritettävä, mitkä ovat kyseisen vertailuarvon yhteydessä aktiiviset markkinat; ja

c) määritettävä eri syöttötietotyyppien ensisijaisuusjärjestys.

3. Hallinnoijalla on oltava käytössä selvät julkistetut järjestelyt, joissa yksilöidään tilanteet, joissa syöttötietojen määrä tai laatu alittaa vaatimustason, joka on välttämätön vertailuarvon määrittämiseksi tarkasti ja luotettavasti käytettävillä menetelmillä, ja esitetään, voidaanko vertailuarvo näissä olosuhteissa laskea, ja jos voidaan, niin miten.

▼B

13 artikla

Menetelmien avoimuus

1. Hallinnoijan on kehitettävä, käytettävä ja hallinnoitava vertailuarvotietoja ja menetelmiä avoimesti. Tätä varten hallinnoijan on julkistettava tai asetettava saataville seuraavat tiedot:

a) hallinnoijan käyttämien menetelmien keskeiset osat kunkin tarjotun ja julkistetun vertailuarvon tai tarvittaessa kunkin tarjotun ja julkistetun vertailuarvoryhmän osalta;

b) yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat yksittäisen menetelmän sisäistä arviointia ja hyväksyntää sekä tällaisen arvioinnin suorittamistiheyttä;

c) hallinnoijan käyttämien menetelmien kaikkien ehdotettujen olennaisten muutosten osalta konsultointimenettelyt ja tällaisten muutosten syyt, mukaan luettuna sen määrittely, mikä on olennainen muutos ja millaisissa olosuhteissa hallinnoijan on ilmoitettava tällaisista muutoksista käyttäjille.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa edellytetyissä menettelyissä on

a) ilmoitettava ennalta asiasta selkeästi määritellyssä määräajassa, joka antaa mahdollisuuden analysoida ehdotettujen olennaisten muutosten vaikutuksia ja esittää huomautuksia niistä; ja

b) annettava tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetut huomautukset ja hallinnoijan vastaukset huomautuksiin tarkasteltaviksi konsultoinnin jälkeen, jollei huomautusten antaja ole pyytänyt luottamuksellista käsittelyä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi määrittääkseen tarkemmin tiedot, jotka hallinnoijan on toimitettava 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ottaen huomioon erityyppiset vertailuarvot ja toimialat tämän asetuksen mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon, että on tarpeen julkistaa menetelmien ne osat, jotka antavat riittävän yksityiskohtaiset tiedot, jotta käyttäjät voivat ymmärtää, miten vertailuarvoa tarjotaan, ja arvioida sen edustavuutta, sen merkityksellisyyttä tietyille käyttäjille ja sen soveltuvuutta rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten viitteeksi sekä suhteellisuusperiaatetta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen hallinnoijia, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin hallinnoijiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut osat.

▼B

14 artikla

Rikkomisista ilmoittaminen

1. Hallinnoijan on perustettava riittävät järjestelmät ja tehokas valvonta, joilla varmistetaan syöttötietojen koskemattomuus, jotta se voi tunnistaa kaikenlaisen toiminnan, johon voi liittyä asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukainen vertailuarvon manipulointi tai manipulointiyritys ja ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Hallinnoijan on seurattava syöttötietoja ja tietolähteitä, jotta se voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen asiasta ja toimittaa kaikki merkitykselliset tiedot, mikäli hallinnoija epäilee, että vertailuarvon yhteydessä on tapahtunut toimintaa, johon voi liittyä asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukainen vertailuarvon manipulointi tai manipulointiyritys, mukaan luettuna vilpillinen yhteistoiminta tässä tarkoituksessa.

Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toimitettava tällaiset tiedot asianomaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaisesti.

3. Hallinnoijilla on oltava käytössä menettelyt, jotka koskevat niiden johtajia, työntekijöitä ja muita luonnollisia henkilöitä, joiden palvelut on asetettu hallinnoijien käyttöön tai valvontaan, ja joilla raportoidaan sisäisesti tämän asetuksen rikkomisista.

3 LUKU

Käytännesäännöt ja tietolähteitä koskevat vaatimukset

15 artikla

Käytännesäännöt

1. Kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saatuihin tietoihin, sen hallinnoijan on laadittava jokaista vertailuarvoa varten käytännesäännöt, joissa määritellään selvästi tietolähteiden vastuualueet suhteessa syöttötietojen tarjontaan, ja varmistettava, että tällaiset käytännesäännöt ovat tämän asetuksen mukaiset. Hallinnoijan on varmistettava jatkuvasti ja ainakin vuosittain sekä silloin, kun käytännesääntöihin tehdään muutoksia, että tietolähteet noudattavat käytännesääntöjä.

2. Käytännesääntöjen on sisällettävä ainakin seuraavat tekijät:

a) toimitettavien syöttötietojen selvä kuvaus sekä riittävät vaatimukset, joilla varmistetaan syöttötietojen toimittaminen 11 ja 14 artiklan mukaisesti;

b) niiden henkilöiden henkilöllisyys, jotka saavat toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle, ja menettelyt, joilla tarkastetaan tietolähteen ja mahdollisten luovuttajien henkilöllisyys sekä luovuttajien valtuudet toimittaa syöttötietoja tietolähteen puolesta;

c) toimintatavat, joilla varmistetaan, että tietolähteet toimittavat kaikki merkitykselliset syöttötiedot;

▼B

d) järjestelmät ja valvonta, jotka tietolähde on velvollinen ottamaan käyttöön, mukaan luettuina

i) syöttötietojen toimitusmenettelyt, mukaan luettuina tietolähdettä koskevat vaatimukset, joiden mukaan on eriteltävä, ovatko syöttötiedot transaktiotietoja ja ovatko syöttötiedot hallinnoijan vaatimusten mukaisia;

ii) syöttötietojen toimittamisessa käytettävää harkintavaltaa koskevat periaatteet;

iii) vaatimukset, jotka koskevat syöttötietojen validointia ennen niiden tarjoamista hallinnoijalle;

iv) tietojen kirjaamisperiaatteet;

v) epäilyttävien syöttötietojen raportointia koskevat vaatimukset;

vi) eturistiriitojen hallitsemista koskevat vaatimukset.

3. Hallinnoijat voivat laatia yhteiset käytännesäännöt kullekin tarjoamalleen vertailuarvoryhmälle.

4. Mikäli asianmukainen toimivaltainen viranomainen havaitsee 41 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään, että käytännesäännöissä on osia, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta kyseessä olevalle hallinnoijalle. Hallinnoijan on mukautettava käytännesääntöjä 30 päivän kuluessa tätä koskevasta ilmoituksesta varmistaakseen, että ne täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

5. Kriittisen vertailuarvon hallinnoijan on toimitettava käytännesäännöt asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle 15 työpäivän kuluessa kriittisen vertailuarvon sisällyttämistä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon koskevan päätöksen voimaantulosta. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava 30 päivän kuluessa, onko käytännesääntöjen sisältö tämän asetuksen mukainen. Mikäli asianmukainen toimivaltainen viranomainen havaitsee osia, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, sovelletaan tämän artiklan 4 kohtaa.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan 2 kohdassa tarkoitettujen käytännesääntöjen lausekkeita erityyppisiä vertailuarvoja varten ja vertailuarvojen ja rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon vertailuarvojen ja tietolähteiden erilaiset ominaispiirteet erityisesti syöttötietojen ja menetelmien erojen, syöttötietojen manipulointiriskien ja vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen osalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

16 artikla

Valvottujen tietolähteiden hallinto ja valvonta

1. Valvottua tietolähdettä koskevat seuraavat hallintoa ja valvontaa koskevat vaatimukset:

a) Valvotun tietolähteen on varmistettava, ettei mikään olemassa oleva tai mahdollinen eturistiriita vaikuta syöttötietojen tarjontaan ja että mahdollisesti tarvittavaa harkintavaltaa käytetään riippumattomasti ja rehellisesti merkityksellisten tietojen pohjalta 15 artiklassa tarkoitettujen käytännesääntöjen mukaisesti.

b) Valvotulla tietolähteellä on oltava käytössä valvontakehys, jolla varmistetaan syöttötietojen koskemattomuus, tarkkuus ja luotettavuus ja se, että syöttötiedot tarjotaan tämän asetuksen ja 15 artiklassa tarkoitettujen käytännesääntöjen mukaisesti.

2. Valvotulla tietolähteellä on oltava käytössä tehokkaat järjestelmät ja valvonta, joilla varmistetaan kaikkien hallinnoijalle toimitettavien syöttötietojen koskemattomuus ja luotettavuus, mukaan luettuina

a) sen valvonta, kuka saa luovuttaa syöttötietoja hallinnoijalle, myös hyväksyttäminen luovuttajaa ylemmässä asemassa olevalla luonnollisella henkilöllä, jos tämä on oikeasuhteista;

b) luovuttajien asianmukainen koulutus, joka kattaa vähintään tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 596/2014 vaatimukset;

c) eturistiriitojen hallitsemismenettelyt, mukaan lukien työntekijöiden organisatorinen erottelu tarvittaessa sekä sen huomioiminen, miten palkka- ja palkkiopolitiikan aiheuttamat vertailuarvon manipuloinnin kannustimet poistetaan;

d) seuraavien tietojen säilyttäminen asianmukaiselta ajanjaksolta: syöttötietojen toimittamiseen liittyvät viestintätiedot sekä kaikki tiedot, joita on käytetty, jotta tietolähde voisi toimittaa kulloisetkin syöttötiedot, ja kaikkia olemassa olevia tai mahdollisia eturistiriitoja koskevat tiedot, muun muassa mutta ei yksinomaan tietolähteen sijoituksia vertailuarvoon viittaaviin rahoitusvälineisiin koskevat tiedot;

e) sisäisiä ja ulkoisia auditointeja koskevien tietojen säilyttäminen.

3. Jos syöttötiedot perustuvat asiantuntemukseen perustuvaan päättelyyn, valvottujen tietolähteiden on laadittava 2 a kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja valvonnan lisäksi käytänteet, jotka ohjaavat päättelyn ja harkintavallan käyttöä. Valvottujen tietolähteiden säilytettävä tiedot tällaisen päättelyn tai harkintavallan käytön perusteista, mikäli tämä on oikeasuhteista vertailuarvon ja sen syöttötietojen luonteen huomioon ottaen.

4. Valvotun tietolähteen on toimittava täysimääräisesti yhteistyössä hallinnoijan ja asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa vertailuarvon tarjonnan auditoinnin ja valvonnan suhteen ja asettava saataville 2 ja 3 kohdan mukaisesti säilytetyt tiedot ja aineistot.

▼B

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä ohjausta, järjestelmiä ja valvontaa ja käytänteitä koskevia vaatimuksia erityyppisiä vertailuarvoja varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon vertailuarvojen ja valvottujen tietolähteiden erilaiset ominaispiirteet erityisesti toimitettujen syöttötietojen ja käytettyjen menetelmien erot, syöttötietojen manipulointiriskit ja valvottujen tietolähteiden toimintojen luonteen sekä vertailuarvojen ja rahoitusmarkkinoiden kehityksen valvontakäytäntöjen kansainvälisen lähentymisen perusteella. Arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen valvottuja tietolähteitä, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin tietolähteisiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen valvotuille tietolähteille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut osat.

III OSASTO

VERTAILUARVOJEN ERI TYYPPEJÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1 LUKU

Säänneltyihin tietoihin perustuvat vertailuarvot

17 artikla

Säänneltyihin tietoihin perustuvat vertailuarvot

1. Edellä olevia 11 artiklan 1 kohdan d ja e alakohtaa, 11 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 14 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 15 ja 16 artiklaa ei missään tapauksessa sovelleta säänneltyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten. Säänneltyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan niiden syöttötietojen osalta, jotka toimitetaan kokonaan ja suoraan 3 artiklan 1 kohdan 24 alakohdan mukaisesti, ei sovelleta 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa.

2. Säänneltyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan tarvittaessa 24 ja 25 tai 26 artiklaa niiden säänneltyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen osalta, joita käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on enintään 500 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella, jos tämä on sovellettavissa.

▼B

2 LUKU

Syöttötiedot, menetelmät ja rikkomisten ilmoittaminen

18 artikla

Korkokantojen vertailuarvot

Edellä II osastossa säädettyjen erityisten vaatimusten lisäksi tai sijasta korkokantojen vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan liitteessä I säädettyjä vaatimuksia.

Korkokantojen vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten ei sovelleta 24, 25 ja 26 artiklaa.

3 LUKU

Hyödykkeiden vertailuarvot

19 artikla

Hyödykkeiden vertailuarvot

1. Hyödykkeiden vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan II osastossa, lukuun ottamatta 10 artiklaa, säädettyjen vaatimusten sijasta liitteessä II vahvistettuja erityisiä vaatimuksia, ellei kyseessä oleva vertailuarvo ole säänneltyihin tietoihin perustuva vertailuarvo tai perustu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä.

Hyödykkeiden vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten ei sovelleta 24, 25 ja 26 artiklaa.

2. Jos hyödykkeen vertailuarvo on kriittinen vertailuarvo ja kohdeetuutena oleva omaisuuserä on kulta, hopea tai platina, liitteessä II vahvistettujen vaatimusten sijasta sovelletaan II osaston vaatimuksia.

4 LUKU

Kriittiset vertailuarvot

20 artikla

Kriittiset vertailuarvot

1. Komissio hyväksyy 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä laatiakseen ja tarkistaakseen vähintään kahden vuoden välein luettelon unionissa sijaitsevien hallinnoijien tarjoamista vertailuarvoista, jotka ovat kriittisiä vertailuarvoja, edellyttäen, että yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) vertailuarvoa käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 500 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella, jos tämä on sovellettavissa;

b) vertailuarvo perustuu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö sijaitsee yhdessä jäsenvaltiossa, ja kyseisen jäsenvaltio on tunnustanut vertailuarvon kriittiseksi tämän artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

▼B

c) vertailuarvo täyttää kaikki seuraavat perusteet:

i) vertailuarvoa käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 400 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella, jos tämä on sovellettavissa, mutta ei ylitä a alakohdassa säädettyä arvoa;

ii) vertailuarvolla ei ole lainkaan tai on hyvin vähän markkinaperusteisia korvaavia vertailuarvoja;

iii) jos vertailuarvon tarjonta lakkaa tai jos sitä tarjotaan sellaisten syöttötietojen perusteella, jotka eivät enää täysin edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, tai epäluotettavien syöttötietojen perusteella, tästä aiheutuisi merkittävä kielteinen vaikutus, joka kohdistuisi markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

Jos vertailuarvo täyttää c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetyt perusteet mutta ei c alakohdan i alakohdassa säädettyjä perusteita, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset yhdessä sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon hallinnoija on sijoittautunut, voivat päättää, että tällainen vertailuarvo olisi tunnustettava kriittiseksi tämän alakohdan mukaisesti. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on joka tapauksessa neuvoteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, olisiko vertailuarvo tunnustettava kriittiseksi tämän alakohdan nojalla, ja otettava siinä yhteydessä huomioon erimielisyyden syyt. Toimivaltaisten viranomaisten tai, jos ne ovat erimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen, on toimitettava arvio komissiolle. Arvion vastaanotettuaan komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen tämän kohdan mukaisesti. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi toimitettava arvionsa arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka voi julkistaa sitä koskevan lausunnon.

2. Kun 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen valvonnassa oleva hallinnoija tarjoaa vertailuarvoa, joka olisi tunnustettava kriittiseksi, se ilmoittaa tästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja toimittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle dokumentoidun arvion.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 2 kohtaa sovellettaessa arvioitava, olisiko sellaisen vertailuarvon tai sen tarjonnan lakkaamisella, joka perustuu syöttötietoihin tai tietolähdepaneeliin, jotka eivät enää edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, kielteinen vaikutus markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen sen jäsenvaltiossa. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava arviossaan huomioon

a) vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten arvo ja niiden sijoitusrahastojen arvo, jotka viittaavat vertailuarvoon arvonkehityksensä mittaamista varten, jäsenvaltiossa sekä niiden

▼B

merkitys suhteessa liikkeellä olevien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten kokonaisarvoon ja sijoitusrahastojen kokonaisarvoon jäsenvaltiossa;

b) vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten arvo ja niiden sijoitusrahastojen arvo, jotka viittaavat vertailuarvoon arvonkehityksensä mittaamista varten, jäsenvaltiossa sekä niiden merkitys jäsenvaltion bruttokansantuotteelle;

c) muut luvut, joilla arvioidaan objektiivisesti vertailuarvon lakkaamisen tai epäluotettavuuden mahdollisia vaikutuksia markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen jäsenvaltiossa.

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava vertailuarvon kriittisyyttä koskevaa arviotaan uudelleen vähintään kahden vuoden välein, ja sen on ilmoitettava uudesta arviosta arvopaperimarkkinaviranomaiselle sekä toimitettava sille tämä arvio.

4. Kuuden viikon kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta arvopaperimarkkinaviranomainen antaa lausunnon siitä, onko toimivaltaisen viranomaisen tekemä arvio 3 kohdan vaatimusten mukainen, ja toimittaa tällaisen lausunnon komissiolle yhdessä toimivaltaisen viranomaisen tekemän arvion kanssa.

5. Vastaanotettuaan 4 kohdassa tarkoitetun lausunnon komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä 1 kohdan mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

a) joissa täsmennetään, miten muiden rahoitusvälineiden kuin johdannaisten nimellismäärä, johdannaisten nimellismäärä ja sijoitusrahastojen varojen nettoarvo on arvioitava, myös silloin kun vertailuarvoon viitataan välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä, jotta niitä voidaan verrata tämän artiklan 1 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kynnysarvoihin;

b) joissa tarkistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvojen määrittämisessä käytettävää laskentamenetelmää markkinoiden, hintojen ja sääntelyn kehityksen perusteella sekä niiden vertailuarvojen luokituksen asianmukaisuutta, joihin viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten ja sijoitusrahastojen kokonaisarvo on lähellä kynnysarvoa; tällainen tarkistus suoritetaan vähintään kahden vuoden välein 1 päivästä tammikuuta 2018;

c) joissa täsmennetään, miten tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja perusteita sovelletaan, ottaen huomioon kaikki tiedot, jotka auttavat arvioimaan objektiivisesti vertailuarvon lakkaamisen tai epäluotettavuuden mahdollisia vaikutuksia markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

Komissio ottaa tarvittaessa huomioon merkityksellisen markkinoiden tai tekniikan kehityksen.

▼B

21 artikla

Kriittisen vertailuarvon pakollinen hallinnointi

1. Jos kriittisen vertailuarvon hallinnoija aikoo lopettaa tällaisen kriittisen vertailuarvon tarjonnan tuottamisen, sen on

a) ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselleen; ja

b) annettava neljän viikon kuluessa tällaisesta ilmoituksesta arvio siitä, miten

i) vertailuarvo on siirrettävä uudelle hallinnoijalle; tai

ii) vertailuarvoa on lakattava tarjoamasta, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukainen menettely.

Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona hallinnoija ei saa lakata tarjoamasta vertailuarvoa.

2. Vastaanotettuaan vertailuarvon hallinnoijan tekemän 1 kohdassa tarkoitetun arvion toimivaltaisen viranomaisen on

a) ilmoitettava tästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja tarvittaessa 46 artiklan nojalla perustetulle kollegiolle; sekä

b) tehtävä neljän viikon kuluessa oma arvionsa siitä, miten vertailuarvo on siirrettävä uudelle hallinnoijalle tai miten sen tarjoaminen on lopetettava, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu menettely.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona hallinnoija ei saa lakata tarjoamasta vertailuarvoa ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa kirjallista suostumusta.

3. Sen jälkeen kun 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu arvio on tehty, toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet velvoittaa hallinnoija jatkamaan vertailuarvon julkistamista, kunnes

a) vertailuarvon tarjonta on siirretty uudelle hallinnoijalle;

b) vertailuarvon tarjoaminen voidaan lopettaa hallitusti; tai

c) vertailuarvo ei ole enää kriittinen.

Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ajanjakso, jonka ajan toimivaltainen viranomainen voi velvoittaa hallinnoijan jatkamaan vertailuarvon julkistamista, saa olla enintään 12 kuukautta.

Kyseisen ajanjakson päättymiseen mennessä toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava uudelleen päätöstään velvoittaa hallinnoija jatkamaan vertailuarvon julkistamista, ja se voi tarvittaessa pidentää määräaikaa asianmukaisella ajanjaksolla, joka saa olla enintään 12 lisäkuukautta. Pakollisen hallinnoinnin ajanjakso saa olla yhteensä enintään 24 kuukautta.

▼B

4. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista toimivaltaisen viranomaisen on siinä tapauksessa, että kriittisen vertailuarvon hallinnoijan toiminta on lakkautettava maksukyvyttömyysmenettelyn vuoksi, tehtävä arvio siitä, miten kriittinen vertailuarvo mahdollisesti voidaan siirtää uudelle hallinnoijalle tai sen tarjoaminen lopettaa hallitusti, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu menettely.

22 artikla

Kriittisten vertailuarvojen hallinnoijien markkinavoiman vähentäminen

Kun hallinnoija tarjoaa kriittistä vertailuarvoa, sen on toteutettava asianmukaiset toimet varmistaakseen, että vertailuarvon käyttöoikeuksia ja vertailuarvoon liittyviä tietoja tarjotaan kaikille käyttäjille oikeudenmukaisin, kohtuullisin, avoimin ja syrjimättömin perustein, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin kilpailulainsäädännön soveltamista.

23 artikla

Kriittistä vertailuarvoa koskeva pakollinen tietojen toimittaminen

1. Tätä artiklaa sovelletaan kriittisiin vertailuarvoihin, jotka perustuvat sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä.

2. Yhden tai useamman kriittisen vertailuarvon hallinnoijan on toimitettava joka toinen vuosi toimivaltaiselle viranomaiselleen arvio kunkin tarjoamansa kriittisen vertailuarvon kyvystä mitata kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta.

3. Jos kriittisen vertailuarvon valvottu tietolähde aikoo lakata toimittamasta syöttötietoja, sen on pikaisesti ilmoitettava siitä kirjallisesti vertailuarvon hallinnoijalle, jonka on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselleen. Jos valvottu tietolähde sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisen tietolähteen toimivaltaiselle viranomaiselle. Vertailuarvon hallinnoijan on toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään 14 päivän kuluttua valvotun tietolähteen tekemän ilmoituksen vastaanottamisesta toimivaltaiselle viranomaiselleen arvio siitä, miten tämä vaikuttaa vertailuarvon kykyyn mitata kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta.

4. Vastaanotettuaan vertailuarvon hallinnoijan tekemän tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun arvion hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on tällaisen arvion pohjalta pikaisesti ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja tarvittaessa 46 artiklan nojalla perustetulle kollegiolle sekä tehtävä oma arvionsa vertailuarvon kyvystä mitata kohteena olevaa markkina- ja taloustilannetta, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu vertailuarvon lakkautusta koskeva hallinnoijan menettely.

5. Siitä päivästä, jona hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan tietolähteiden aikomuksesta lopettaa syöttötietojen toimittaminen, ja siihen asti, kunnes 4 kohdassa tarkoitettu arvio on valmis, sillä on valtuudet velvoittaa tietolähteet, jotka ovat tehneet ilmoituksen 3 kohdan mukaisesti, jatkamaan syöttötietojen toimittamista joka tapauksessa enintään neljän viikon ajan, velvoittamatta valvottuja yhteisöjä käymään kauppaa tai sitoutumaan kaupankäyntiin.

▼B

6. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo 5 kohdassa tarkoitetun ajanjakson jälkeen 4 kohdassa tarkoitetun oman arvionsa perusteella, että kriittisen vertailuarvon edustavuus on vaarantunut, sillä on oltava valtuudet

a) velvoittaa tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti valitut valvotut yhteisöt, mukaan lukien yhteisöt, jotka eivät vielä ole asianomaisen kriittisen vertailuarvon tietolähteitä, toimittamaan syöttötietoja hallinnoijalle tämän menetelmän, 15 artiklassa tarkoitettujen käytännesääntöjen tai muiden sääntöjen mukaisesti. Tätä vaatimusta sovelletaan asianmukaisen ajan, joka saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivästä, jona alkuperäinen tietojen pakollista toimittamista koskeva päätös on tehty 5 kohdan nojalla tai, niiden yhteisöjen osalta, jotka eivät vielä ole tietolähteitä, siitä päivästä, jona tietojen pakollista toimittamista koskeva päätös on tehty tämän alakohdan mukaisesti;

b) pidentää pakollisen tietojen toimittamisen kestoa asianmukaisella ajanjaksolla, joka saa olla enintään 12 kuukautta, sen jälkeen kun tämän kohdan a alakohdan nojalla toteutettuja toimenpiteitä on tarkasteltu uudelleen 9 kohdan mukaisesti.

c) määritellä, missä muodossa ja mihin määräaikaan mennessä mitkäkin syöttötiedot on toimitettava velvoittamatta valvottuja yhteisöjä käymään kauppaa tai sitoutumaan kaupankäyntiin;

d) vaatia hallinnoijaa muuttamaan kriittisen vertailuarvon menetelmiä, 15 artiklassa tarkoitettuja käytännesääntöjä tai muita sääntöjä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisen pakollisen tietojen toimittamisen ajallinen kesto saa olla yhteensä enintään 24 kuukautta.

7. Sovellettaessa 6 kohtaa hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on valittava valvotut yhteisöt, joiden on toimitettava syöttötietoja, tiiviissä yhteistyössä valvottujen yhteisöjen toimivaltaisten viranomaisten kanssa sen perusteella, mikä on valvotun yhteisön tosiasiallisen ja potentiaalisen osallistumisen laajuus niille markkinoille, joita vertailuarvolla pyritään mittaamaan.

8. Edellä olevan 6 kohdan a, b tai c alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden avulla tietoja vertailuarvoa varten toimittamaan velvoitetun valvotun tietolähteen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen kanssa kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

9. Edellä olevassa 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava uudelleen 6 kohdan nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä. Sen on peruutettava toimenpide, jos se katsoo, että

a) tietolähteet todennäköisesti toimittavat syöttötietoja ainakin yhden vuoden ajan siinäkin tapauksessa, että toimenpide peruutetaan, mikä on osoitettava ainakin

   i) tietolähteiden hallinnoijalle ja toimivaltaiselle viranomaiselle antamalla kirjallisella sitoumuksella syöttötietojen toimittamisen jatkamisesta kriittistä vertailuarvoa varten vähintään yhden vuoden ajan, jos toimenpide peruutetaan;

▼B

ii) hallinnoijan sellaisella kirjallisella kertomuksella toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa osoitetaan perustelluksi arvio, jonka mukaan kriittisen vertailuarvon jatkuva elinkelpoisuus voidaan varmistaa pakollisen tietojen toimittamisen velvoitteen peruuttamisen jälkeenkin;

b) vertailuarvon tarjoamista voidaan jatkaa sen jälkeen, kun syöttötietoja toimittamaan velvoitetut tietolähteet ovat lakanneet toimittamasta tietoja;

c) käytettävissä on hyväksyttävä korvaava vertailuarvo ja että kriittisen vertailuarvon käyttäjät voivat siirtyä käyttämään kyseisestä korvaavaa vertailuarvoa vähin kustannuksin, mikä on osoitettava vähintään hallinnoijan kirjallisella kertomuksella, jossa selvitetään yksityiskohtaisesti keinot, joilla siirrytään käyttämään korvaavaa vertailuarvoa, sekä käyttäjien valmius siirtyä käyttämään kyseistä vertailuarvoa ja korvaavaan vertailuarvoon siirtymisestä käyttäjille aiheutuvat kustannukset; tai

d) asianmukaisia vaihtoehtoisia tietolähteitä ei voida osoittaa ja että asianomaisten valvottujen yhteisöjen tietojen toimittamisen lakkaaminen heikentäisi vertailuarvoa niin paljon, että vertailuarvo olisi lakkautettava.

10. Jos kriittisen vertailuarvon tarjoaminen on lopetettava, sen kunkin valvotun tietolähteen on jatkettava syöttötietojen toimittamista toimivaltaisen viranomaisen määrittämän ajanjakson ajan, joka ei kuitenkaan saa ylittää 6 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä 24 kuukauden enimmäisaikaa.

11. Hallinnoijan on ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle niin nopeasti, kuin on kohtuudella mahdollista, mikäli jokin tietolähteistä rikkoo 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

12. Jos vertailuarvo tunnustetaan kriittiseksi 20 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, hallinnoijan toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet vaatia syöttötietoja tämän artiklan 5 kohdan ja 6 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti ainoastaan sen jäsenvaltiossa sijaitsevilta valvotuilta tietolähteiltä.

5 LUKU

Merkittävät vertailuarvot

24 artikla

Merkittävät vertailuarvot

1. Vertailuarvo, joka ei täytä jotakin 20 artiklan 1 kohdassa säädetyistä ehdoista, on merkittävä, jos

a) sitä käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 50 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella kuuden kuukauden jaksolla, jos tämä on sovellettavissa; tai

b) sillä ei ole lainkaan tai on hyvin vähän markkinaperusteisia korvaavia vertailuarvoja ja, jos vertailuarvon tarjonta lakkaa tai jos sitä tarjotaan sellaisten syöttötietojen perusteella, jotka eivät enää täysin edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, tai epäluotettavien syöttötietojen perusteella, tästä aiheutuisi merkittävä kielteinen vaikutus, joka kohdistuisi markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien tai yritysten rahoitukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

▼B

2. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa tarkistetaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon määrittämisessä käytettävää laskentamenetelmää markkinoiden, hintojen ja sääntelyn kehityksen perusteella sekä niiden vertailuarvojen luokituksen asianmukaisuutta, joihin viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen kokonaisarvo on lähellä kyseistä kynnysarvoa. Tällainen tarkistus suoritetaan vähintään kahden vuoden välein 1 päivästä tammikuuta 2018.

3. Hallinnoijan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen, kun sen merkittävä vertailuarvo laskee alle 1 kohdan a alakohdassa mainitun kynnysarvon.

25 artikla

Merkittäviä vertailuarvoja koskevat vapautukset erityisistä vaatimuksista

1. Hallinnoija voi päättää olla soveltamatta 4 artiklan 2 kohtaa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohtaa, 11 artiklan 3 kohdan b alakohtaa tai 15 artiklan 2 kohtaa merkittävän vertailuarvonsa osalta, jos kyseinen hallinnoija katsoo, että olisi kohtuutonta soveltaa yhtä tai useampaa näistä säännöksistä, kun otetaan huomioon vertailuarvon luonne tai vaikutus tai hallinnoijan koko.

2. Jos hallinnoija päättää olla soveltamatta yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitettua säännöstä, sen on välittömästi ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset tiedot, jotka vahvistavat hallinnoijan arvion, jonka mukaan olisi kohtuutonta soveltaa yhtä tai useampaa näistä säännöksistä, kun otetaan huomioon vertailuarvojen luonne tai vaikutus tai hallinnoijan koko.

3. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että merkittävän vertailuarvon hallinnoijan on kuitenkin sovellettava yhtä tai useampaa 4 artiklan 2 kohdassa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohdassa, 11 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaatimusta, jos se katsoo, että tämä on asianmukaista, kun otetaan huomioon vertailuarvojen luonne tai vaikutus tai hallinnoijan koko. Arviossaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallinnoijan toimittamien tietojen perusteella huomioon seuraavat perusteet:

a) vertailuarvon alttius manipuloinnille;

b) syöttötietojen luonne;

c) eturistiriitojen suuruus;

d) hallinnoijan harkintavallan käytön laajuus;

e) vertailuarvon vaikutus markkinoihin;

f) vertailuarvon tarjonnan luonne, mittakaava ja monimutkaisuus;

g) vertailuarvon merkitys rahoitusvakaudelle;

h) vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo;

i) hallinnoijan koko, organisaatiomuoto tai -rakenne.

▼B

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tekemästään 3 kohdassa tarkoitetusta lisävaatimuksen soveltamista koskevasta päätöksestä hallinnoijalle 30 päivän kuluessa hallinnoijan 2 kohdan nojalla tekemän ilmoituksen vastaanottamisesta. Jos ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle on tehty toimilupa- tai rekisteröintimenettelyn aikana, sovelletaan 34 artiklassa vahvistettuja määräaikoja.

5. Käyttäessään 41 artiklan mukaisia valvontavaltuuksiaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti tarkistettava, onko sen tämän artiklan 3 kohdan mukainen arvio edelleen pätevä.

6. Jos toimivaltainen viranomainen kohtuullisin perustein katsoo, että sille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat puutteelliset tai että niitä on täydennettävä lisätiedoin, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettu 30 päivän määräaika alkaa kulua vasta siitä päivästä, jona hallinnoija toimittaa tällaiset lisätiedot, jollei tämän artiklan 4 kohdan nojalla sovelleta 34 artiklan mukaisia määräaikoja.

7. Jos merkittävän vertailuarvon hallinnoija ei täytä yhtä tai useampaa 4 artiklan 2 kohdassa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohdassa, 11 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdassa vahvistetuista vaatimuksista, sen on julkistettava vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa ilmoitetaan selvästi, miksi sen on asianmukaista olla noudattamatta kyseisiä säännöksiä, ja pidettävä tätä vakuutusta ajan tasalla.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa esitetään 7 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvakuutuksen malli.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan 3 kohdassa tarkoitetut perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 LUKU

Muut kuin merkittävät vertailuarvot

26 artikla

Muut kuin merkittävät vertailuarvot

1. Muun kuin merkittävän vertailuarvon hallinnoija voi päättää olla soveltamatta 4 artiklan 2 kohtaa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohtaa, 4 artiklan 8 kohtaa, 5 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 3 kohtaa, 5 artiklan 4 kohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 3 kohtaa, 6 artiklan 5 kohtaa, 7 artiklan 2 kohtaa, 11 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 11 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa, 11 artiklan 3 kohtaa, 13 artiklan 2 kohtaa, 14 artiklan 2 kohtaa, 15 artiklan 2 kohtaa sekä 16 artiklan 2 ja 3 kohtaa muun kuin merkittävän vertailuarvonsa osalta.

▼B

2. Hallinnoijan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen, jos hallinnoijan muu kuin merkittävä vertailuarvo ylittää 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun kynnysarvon. Jos näin tapahtuu, hallinnoijan on ryhdyttävä noudattamaan merkittäviin vertailuarvoihin sovellettavia vaatimuksia kolmen kuukauden kuluessa.

3. Jos muun kuin merkittävän vertailuarvon hallinnoija päättää olla noudattamatta yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitetuista säännöksistä, sen on julkistettava vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa ilmoitetaan selvästi, miksi sen on asianmukaista olla noudattamatta kyseisiä säännöksiä, ja pidettävä tätä vakuutusta ajan tasalla. Hallinnoijan on toimitettava vaatimustenmukaisuusvakuutus toimivaltaiselle viranomaiselleen.

4. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimustenmukaisuusvakuutusta, ja se voi pyytää hallinnoijalta lisätietoja sen muista kuin merkittävistä vertailuarvoista 41 artiklan mukaisesti sekä vaatia muutoksia varmistaakseen tämän asetuksen noudattamisen.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa esitetään 3 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvakuutuksen malli.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

AVOIMUUS JA KULUTTAJANSUOJA

27 artikla

Vertailuarvoselvitys

1. Kahden viikon kuluessa 36 artiklassa tarkoitetusta hallinnoijan merkitsemisestä rekisteriin hallinnoijan on julkistettava vertailuarvoselvitys tasapuolisen ja helpon saatavuuden takaavin keinoin kustakin vertailuarvosta tai tarvittaessa vertailuarvoryhmästä, joita voidaan käyttää unionissa 29 artiklan mukaisesti.

Jos hallinnoija alkaa tuottaa uutta vertailuarvoa tai vertailuarvoryhmää, jota voidaan käyttää unionissa 29 artiklan mukaisesti, hallinnoijan julkistettava kahden viikon kuluessa ja tasapuolisen ja helpon saatavuuden takaavin keinoin vertailuarvoselvityksen kustakin uudesta vertailuarvosta tai tarvittaessa vertailuarvoryhmästä.

Hallinnoijan on tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa päivitettävä kustakin vertailuarvosta tai vertailuarvoryhmästä laadittua vertailuarvoselvitystä, jos tämän artiklan mukaisesti toimitettavissa tiedoissa tapahtuu muutoksia, ja vähintään kahden vuoden välein.

Vertailuarvoselvityksessä

a) määritellään selvästi ja yksiselitteisesti, mitä markkina- tai taloustilannetta vertailuarvo mittaa ja missä olosuhteissa tämä mittaus voi muuttua epäluotettavaksi;

▼B

b) vahvistetaan tekniset määritykset, joissa yksilöidään selvästi ja yksiselitteisesti, missä vertailuarvon laskennan osissa voidaan käyttää harkintavaltaa, mitkä ovat perusteet, joiden nojalla tällaista harkintavaltaa käytetään, ja niiden henkilöiden asema, jotka voivat käyttää harkintavaltaa, sekä miten tällaista harkintavallan käyttöä voidaan jälkikäteen arvioida;

c) ilmoitetaan mahdollisuudesta, että tietyt tekijät, myös hallinnoijan valvonnan ulkopuoliset ulkoiset tekijät, voivat edellyttää muutoksia vertailuarvoon tai vertailuarvon lakkaamista; sekä

d) ilmoitetaan käyttäjille, että vertailuarvon muuttuminen tai sen lakkaaminen voi vaikuttaa vertailuarvoon viittaaviin rahoitussopimuksiin ja rahoitusvälineisiin tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamiseen.

2. Vertailuarvoselvitys sisältää vähintään

a) määritelmät kaikille vertailuarvoon liittyville keskeisille käsitteille;

b) tiettyjen vertailuarvon menetelmien käyttöönoton syyt ja menettelyt, joilla niitä arvioidaan ja joilla ne hyväksytään;

c) vertailuarvon määrittämisessä käytetyt perusteet ja menettelyt, mukaan luettuina syöttötietojen kuvaus, erityyppisten syöttötietojen ensisijaisuusjärjestys, vertailuarvon määrittämiseen tarvittavat vähimmäistiedot, mahdollinen ekstrapolointimallien tai -menetelmien käyttö ja menettelyt, joilla tasapainotetaan vertailuarvon indeksin osatekijät;

d) valvontajärjestelyt ja säännöt, joilla säännellään hallinnoijan ja tietolähteiden kaikkea päättelyn tai harkintavallan käyttöä, jotta varmistetaan johdonmukaisuus tällaisessa päättelyn tai harkintavallan käytössä;

e) menettelyt, joilla säännellään vertailuarvon määritystä stressiajanjaksoina tai ajanjaksoina, joina transaktiotietolähteet voivat olla riittämättömiä, epätarkkoja tai epäluotettavia, ja vertailuarvon mahdollisia rajoituksia tällaisina ajanjaksoina;

f) menettelyt, joilla käsitellään virheet syöttötiedoissa tai vertailuarvon määrityksessä, myös tilanteissa, joissa vertailuarvo on määritettävä uudelleen; sekä

g) erittelyn vertailuarvon mahdollisista rajoituksista, mukaan lukien sen toiminnasta epälikvideillä tai pirstaloituneilla markkinoilla sekä mahdollisesta syöttötietojen keskittymisestä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan vertailuarvoselvityksen sisältö sekä tapaukset, joissa tällaista selvitystä on päivitettävä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen erottelee vertailuarvojen eri tyypit ja toimialat tämän asetuksen mukaisesti ja ottaa huomioon suhteellisuusperiaatteen.

▼B

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

28 artikla

Vertailuarvon muutokset ja lakkaaminen

1. Hallinnoijan on julkistettava yhdessä edellä 27 artiklassa tarkoitetun vertailuarvoselvityksen kanssa niitä toimia koskeva menettely, joita hallinnoija toteuttaa sellaisen vertailuarvon muuttuessa tai lakatessa, jota saadaan käyttää unionissa 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tarvittaessa voidaan laatia menettely vertailuarvoryhmiä varten, ja sitä on päivitettävä ja se on julkistettava aina, kun olennaisia muutoksia tapahtuu.

2. Muiden kuin edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen valvottujen yhteisöjen, jotka eivät ole hallinnoijia ja jotka käyttävät vertailuarvoa, on laadittava vakaat kirjalliset suunnitelmat, joissa kuvataan toimet, joita ne toteuttavat, mikäli kyseinen vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai sen tarjoaminen lakkaa, ja joita ne päivittävät. Kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, tällaisissa suunnitelmissa nimetään yksi tai useampi vaihtoehtoinen vertailuarvo, johon voitaisiin viitata sellaisten vertailuarvojen korvaamiseksi, joita ei enää tarjota, ja perustellaan, miksi kyseiset vertailuarvot olisivat sopivia vaihtoehtoja. Valvottujen yhteisöjen on pyynnöstä toimitettava nämä suunnitelmat ja niiden mahdolliset päivitykset asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja viitattava niihin sopimussuhteessa asiakkaisiin.

V OSASTO

VERTAILUARVOJEN KÄYTTÖ UNIONISSA

29 artikla

Vertailuarvon käyttö

1. Valvottu yhteisö saa käyttää unionissa vertailuarvoa tai vertailuarvojen yhdistelmää, jos vertailuarvo on sellaisen unionissa sijaitsevan hallinnoijan tarjoama, joka on merkitty 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, tai vertailuarvoa, joka on merkitty 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin.

2. Jos direktiivin 2003/71/EY tai direktiivin 2009/65/EY mukaisesti julkaistava esite koskee siirtokelpoisia arvopapereita tai muita sijoitustuotteita, joissa viitataan vertailuarvoon, liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai henkilön, joka on jättänyt hakemuksen ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on varmistettava, että esite sisältää myös selkeästi ja näkyvästi tiedon siitä, onko vertailuarvo tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin merkityn hallinnoijan tarjoama.

▼B

30 artikla

Vastaavuus

1. Jotta kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvoa tai vertailuarvojen yhdistelmää voidaan käyttää unionissa 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti, vertailuarvo ja hallinnoija on merkittävä 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Rekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on seuraavien ehtojen täyttyminen:

a) komissio hyväksyy tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen vastaavuuspäätöksen;

b) hallinnoijalla on toimilupa tai se on rekisteröity tai sitä valvotaan kyseisessä kolmannessa maassa;

c) hallinnoija ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle suostumuksensa siihen, että unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt saavat käyttää sen nykyisiä tai tulevia vertailuarvoja, toimittanut sille sellaisten vertailuarvojen luettelon, joiden käytölle unionissa se on antanut suostumuksensa, ja ilmoittanut sille toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastuussa sen valvonnasta kolmannessa maassa; ja

d) tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanopäätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisella kehyksellä ja valvontakäytännöllä varmistetaan, että

a) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet tai rekisteröidyt hallinnoijat täyttävät oikeudellisesti sitovat vaatimukset, jotka vastaavat tähän asetukseen perustuvia vaatimuksia, erityisesti ottaen huomioon se, varmistetaanko kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakäytäntöjen avulla rahoitusalan vertailuarvoja koskevien IOSCO:n periaatteiden ja tapauksen mukaan öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevien IOSCO:n periaatteiden noudattaminen; ja

b) oikeudellisesti sitovien vaatimusten tehokkaasta valvonnasta ja täytäntöönpanosta huolehditaan jatkuvasti kyseisessä kolmannessa maassa;

Tällaiset täytäntöönpanopäätökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio voi vaihtoehtoisesti antaa täytäntöönpanopäätöksen, jossa todetaan, että

a) kyseisessä kolmannessa maassa tiettyihin hallinnoijiin tai tiettyihin vertailuarvoihin tai vertailuarvoryhmiin sovellettavat sitovat vaatimukset vastaavat tähän asetukseen perustuvia vaatimuksia, erityisesti ottaen huomioon se, varmistetaanko kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakäytäntöjen avulla rahoitusalan vertailuarvoja koskevien IOSCO:n periaatteiden ja tarvittaessa öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevien IOSCO:n periaatteiden noudattaminen; ja

b) tällaisiin tiettyihin hallinnoijiin tai tiettyihin vertailuarvoihin tai vertailuarvoryhmiin liittyvästä tehokkaasta valvonnasta ja täytäntöönpanosta huolehditaan jatkuvasti kyseisessä kolmannessa maassa.

Tällaiset täytäntöönpanopäätökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen vahvistaa järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudelliset kehykset ja valvontakäytännöt on tunnustettu vastaaviksi 2 tai 3 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin

a) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten väliset tietojenvaihtojärjestelmät, mukaan lukien oikeus saada kaikki arvopaperimarkkinaviranomaisen pyytämät merkitykselliset tiedot kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneesta hallinnoijasta;

b) järjestelmä, jonka avulla arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoitetaan viipymättä, kun kolmannen maan toimivaltainen viranomainen katsoo, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saanut hallinnoija, jota se valvoo, rikkoo toimilupaansa koskevia edellytyksiä tai muuta kansallista lainsäädäntöä kyseisessä kolmannessa maassa;

c) valvontatoimien koordinointia koskevat menettelyt, mukaan lukien tarkastukset paikalla.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 4 kohdassa tarkoitettujen yhteistyöjärjestelyjen vähimmäissisältö, jotta varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset ja arvopaperimarkkinaviranomainen pystyvät käyttämään kaikkia niille tässä asetuksessa säädettyjä valvontavaltuuksia.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

31 artikla

Kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan poistaminen rekisteristä

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen poistaa kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan rekisteröinnin 36 artiklassa tarkoitetusta rekisteristä, jos sillä on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija

a) toimii tavalla, joka on selvästi sen vertailuarvojen käyttäjien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa; tai

b) on rikkonut vakavasti kolmannen maan kansallista lainsäädäntöä tai muita siihen kolmannessa maassa sovellettavia sääntöjä, joiden nojalla komissio on hyväksynyt 30 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen täytäntöönpanopäätöksen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä päätöksen 1 kohdan nojalla vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) Arvopaperimarkkinaviranomainen on siirtänyt asian kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, eikä tämä ole toteuttanut aiheellisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi unionissa, tai kyseinen toimivaltainen viranomainen ei ole pystynyt osoittamaan, että kyseinen hallinnoija täyttää vaatimukset, joita siihen sovelletaan kyseisessä kolmannessa maassa;

▼B

b) Arvopaperimarkkinaviranomainen on ilmoittanut kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan peruuttaa hallinnoijan rekisteröinti vähintään 30 päivää ennen rekisteröinnin peruuttamista.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa muille toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan mukaisesti hyväksytystä toimenpiteestä viipymättä ja julkaisee päätöksensä verkkosivustollaan.

32 artikla

Kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tunnustaminen

1. Siihen asti kun 30 artiklan 2 tai 3 kohdan mukainen vastaavuuspäätös tehdään, unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt voivat käyttää kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamia vertailuarvoja edellyttäen, että hallinnoija hankkii viitejäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta ennakolta annettavan tunnustuksen tämän artiklan mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ennakolta annettavan tunnustuksen haluavan kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan on täytettävä tässä asetuksessa esitetyt vaatimukset 11 artiklan 4 kohtaa sekä 16, 20, 21 ja 23 artiklaa lukuun ottamatta. Hallinnoija voi täyttää tämän edellytyksen soveltamalla tapauksen mukaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevia IOSCO:n periaatteita tai öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevia IOSCO:n periaatteita edellyttäen, että se soveltaa niitä tavalla, joka vastaa tässä asetuksessa, sen 11 artiklan 4 kohtaa sekä 16, 20, 21 ja 23 artiklaa lukuun ottamatta, säädettyjen vaatimusten täyttämistä.

Varmistaakseen, täyttyykö ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellytys, ja arvioidakseen, missä määrin hallinnoija on noudattanut tapauksen mukaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevia IOSCO:n periaatteita tai öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevia IOSCO:n periaatteita, kyseisen viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyödyntää riippumattoman ulkoisen auditoijan tekemää arviota tai, jos kolmannessa maassa sijaitsevaa hallinnoijaa valvotaan, kolmannen maan, jossa hallinnoija sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen antamaa todistusta.

Jos ja siinä määrin kuin hallinnoija pystyy osoittamaan, että sen tarjoama vertailuarvo perustuu säänneltyihin tietoihin tai että se on hyödykkeen vertailuarvo, joka ei perustu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä, hallinnoijalla ei ole velvollisuutta täyttää vaatimuksia, joita ei sovelleta säänneltyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan 17 artiklan mukaisesti ja hyödykkeiden vertailuarvojen tarjontaan 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ennakolta annettavan tunnustuksen haluavalla kolmannessa maassa sijaitsevalla hallinnoijalla on oltava sen viitejäsenvaltioon sijoittautunut laillinen edustaja. Laillisen edustajan on oltava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka sijaitsee unionissa, ja tämä kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan nimenomaisesti nimittämä edustaja on hallinnoijan puolesta unionissa yhteydessä viranomaisiin ja muihin henkilöihin asioissa, jotka koskevat hallinnoijan tämän asetuksen mukaisia velvoitteita. Laillinen edustaja huolehtii hallinnoijan harjoittamaan tämän asetuksen mukaiseen vertailuarvojen tarjontaan liittyvästä valvontatoiminnosta yhdessä hallinnoijan kanssa ja on tässä tehtävässä vastuuvelvollinen viitejäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

4. Kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan viitejäsenvaltio määräytyy seuraavasti:

a) kun hallinnoija kuuluu konserniin, johon sisältyy yksi unionissa sijaitseva valvottu yhteisö, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa kyseinen valvottu yhteisö sijaitsee. Tällainen valvottu yhteisö nimitetään 3 kohdassa tarkoitetuksi lailliseksi edustajaksi;

b) jos a alakohtaa ei sovelleta, kun hallinnoija kuuluu konserniin, johon sisältyy useampi kuin yksi unionissa sijaitseva valvottu yhteisö, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa sijaitsee eniten valvottuja yhteisöjä tai, jos valvottuja yhteisöjä on tasamäärä, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo on suurin. Jokin tämän alakohdan mukaisesti määräytyvässä viitejäsenvaltiossa sijaitsevista valvotuista yhteisöistä nimitetään 3 kohdassa tarkoitetuksi lailliseksi edustajaksi;

c) jos kumpaakaan tämän kohdan a tai b alakohdasta ei sovelleta, kun yhteen tai useampaan hallinnoijan tarjoamaan vertailuarvoon viitataan rahoitusvälineessä, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellyllä kauppapaikalla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa johonkin näistä vertailuarvoista viittaava rahoitusväline otettiin kaupankäynnin kohteeksi tai sillä käytiin kauppaa kauppapaikalla ensimmäisen kerran ja jossa sillä yhä käydään kauppaa. Jos kyseiset rahoitusvälineet otettiin kaupankäynnin kohteeksi tai niillä käytiin kauppaa ensimmäisen kerran samanaikaisesti eri jäsenvaltioissa sijaitsevilla kauppapaikoilla ja niillä yhä käydään kauppaa, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo on suurin;

d) jos a, b ja c alakohtaa ei sovelleta, kun hallinnoijan tarjoamaa yhtä tai useampaa vertailuarvoa käyttävät valvotut yhteisöt sijaitsevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa sijaitsee eniten tällaisia valvottuja yhteisöjä tai, jos valvottuja yhteisöjä on tasamäärä, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo on suurin;

e) jos a, b, c ja d alakohtaa ei sovelleta ja jos hallinnoija on tehnyt valvotun yhteisön kanssa sopimuksen, jossa se antaa suostumuksensa tarjoamansa vertailuarvon käyttöön, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa tällainen valvottu yhteisö sijaitsee.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ennakolta annettavan tunnustuksen haluavan kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan on haettava tunnustusta viitejäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta. Tunnustusta hakevan hallinnoijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, joita tarvitaan sen osoittamiseksi, että hallinnoija on tunnustamisajankohtaan mennessä toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt

▼B

täyttääkseen 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset, ja vahvistettava luettelo niistä nykyisistä tai tulevista vertailuarvoistaan, joita voidaan käyttää unionissa, sekä tarvittaessa ilmoitettava valvonnastaan kolmannessa maassa vastaava toimivaltainen viranomainen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkistaa 90 työpäivän kuluessa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun hakemuksen vastaanottamisesta, että 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset eivät täyty, se hylkää tunnustamista koskevan hakemuksen ja perustelee hylkäämisen. Lisäksi tunnustusta ei myönnetä, elleivät seuraavat lisäedellytykset täyty:

a) jos kolmannessa maassa sijaitsevaa hallinnoijaa valvotaan, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja sen toimivaltaisen kolmannen maan viranomaisen, jossa hallinnoija sijaitsee, välillä otetaan käyttöön 30 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksyttyjen teknisten sääntelystandardien mukaisen asianmukaisen yhteistyöjärjestelyn, jotta varmistetaan tehokas tietojenvaihto niin, että toimivaltainen viranomainen pystyy hoitamaan tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä;

b) sen kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset, jossa hallinnoija sijaitsee, tai tapauksen mukaan kolmannen maan, jossa hallinnoija sijaitsee, valvontaviranomaisen valvonta- ja tutkintavaltuuksien rajoitukset eivät estä toimivaltaisen viranomaisen tämän asetuksen mukaisten valvontatehtävien tehokasta hoitamista.

6. Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kolmannessa maassa sijaitseva hallinnoija tarjoaa vertailuarvoa, joka täyttää 24 artiklassa tarkoitetun merkittävän tai 26 artiklassa tarkoitetun muun kuin merkittävän vertailuarvon ehdot, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Sen on esitettävä tämän arvionsa tueksi tietoja, jotka hallinnoija on toimittanut asiaankuuluvan tunnustuksen hakemisen yhteydessä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa yhden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle lausunnon vertailuarvon tyypin määrittämisestä ja sen tarjoamiseen sovellettavista ehdoista 24, 25 ja 26 artiklan mukaisesti. Lausunnossa voidaan käsitellä erityisesti sitä, katsooko arvopaperimarkkinaviranomainen tällaisen tyypin määrittämisen edellytysten mahdollisesti täyttyvän niiden tietojen perusteella, jotka hallinnoija on toimittanut tunnustuksen hakemisen yhteydessä.

Edellä 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytetään siitä päivästä lukien, jolloin arvopaperimarkkinaviranomainen on vastaanottanut ilmoituksen, kunnes arvopaperimarkkinaviranomainen antaa tässä kohdassa tarkoitetun lausunnon.

Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ehdottaa tunnustuksen myöntämistä toisessa alakohdassa tarkoitetun arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaisesti, sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja perusteltava kantansa. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa tiedon siitä, ettei toimivaltainen viranomainen noudata tai aio noudattaa kyseistä lausuntoa. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkistaa toimivaltaisen viranomaisen perustelut sille, ettei se noudata lausuntoa. Asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava etukäteen perustelujen julkistamisesta.

▼B

7. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viiden työpäivän kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaiselle päätöksestään tunnustaa kolmannessa maassa sijaitseva hallinnoija ja toimitettava samalla luettelo niistä hallinnoijan tarjoamista vertailuarvoista, joita voidaan käyttää unionissa, sekä tarvittaessa ilmoitettava hallinnoijan valvonnasta kolmannessa maassa vastaava toimivaltainen viranomainen.

8. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa peruutettava 5 kohdan mukaisesti myönnetty tunnustus tai keskeytettävä sen voimassaolo, jos sillä on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija toimii tavalla, joka on selvästi sen vertailuarvojen käyttäjien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, tai että hallinnoija on rikkonut vakavasti tässä asetuksessa säädettyjä asianomaisia vaatimuksia tai antanut vääriä ilmoituksia tai käyttänyt muita sääntöjenvastaisia keinoja tunnustuksen saamiseksi.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään 5 kohdassa tarkoitetun hakemuksen muoto ja sisältö sekä erityisesti 6 kohdassa vaadittujen tietojen esittäminen.

Siinä tapauksessa, että tällaisia teknisten sääntelystandardien luonnoksia laaditaan, arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ne komissiolle.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

33 artikla

Kolmannessa maassa tarjottujen vertailuarvojen hyväksyminen

1. Hallinnoija, joka sijaitsee unionissa ja jolle on myönnetty toimilupa tai joka on rekisteröity 34 artiklan mukaisesti, tai mikä tahansa muu unionissa sijaitseva valvottu yhteisö, jolla on selvä ja hyvin määritelty rooli kolmannessa maassa sijaitsevaa hallinnoijaa koskevassa valvonta- tai vastuuvelvollisuuskehyksessä ja joka pystyy seuraamaan tehokkaasti vertailuarvon tarjontaa, voi pyytää toimivaltaista viranomaistaan hyväksymään kolmannessa maassa tarjotun vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän unionissa käytettäviksi, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) hyväksynnän myöntävä hallinnoija tai muu valvottu yhteisö on varmistanut, että hyväksyttävän vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän tarjonnassa noudatetaan pakollisuuden tai vapaaehtoisuuden perusteella vaatimuksia, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin tämän asetuksen vaatimukset, ja pystyy milloin tahansa osoittamaan tämän toimivaltaiselle viranomaiselleen;

b) hyväksynnän myöntävällä hallinnoijalla tai muulla valvotulla yhteisöllä on asiantuntemus, jota vertailuarvon tarjontaan kolmannessa maassa liittyvän toiminnan tehokas seuranta ja siihen liittyvien riskien hallinta edellyttävät;

c) on objektiivisesti perusteltua tarjota vertailuarvoa tai vertailuarvoryhmää kolmannessa maassa ja hyväksyä vertailuarvo tai vertailuarvoryhmä käytettäväksi unionissa.

▼B

Kun a alakohdan mukaisesti arvioidaan, täyttääkö hyväksyttävän vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän tarjonta vaatimukset, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin tämän asetuksen vaatimukset, toimivaltainen viranomainen voi määrittää, vastaisiko se, että vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän tarjonta on tapauksen mukaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevien IOSCO:n periaatteiden tai öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevien IOSCO:n periaatteiden mukainen, tämän asetuksen vaatimusten täyttämistä.

2. Hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön, joka hakee 1 kohdassa tarkoitettua hyväksyntää, on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että hakemisen ajankohtana kaikki mainitussa kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

3. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on 90 päivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun hyväksyntää koskevan hakemuksen vastaanottamisesta tutkittava hyväksyntää koskeva hakemus ja tehtävä päätös joko sen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hyväksytystä vertailuarvosta tai vertailuarvoryhmästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

4. Hyväksyttyä vertailuarvoa tai hyväksyttyä vertailuarvoryhmää pidetään hyväksynnän myöntävän hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön tarjoamana vertailuarvona tai vertailuarvoryhmänä. Hyväksynnän myöntävä hallinnoija tai muu valvottu yhteisö ei saa käyttää hyväksyntää kiertääkseen tämän asetuksen vaatimuksia.

5. Hallinnoija tai muu valvottu yhteisö, joka on hyväksynyt kolmannessa maassa tarjotun vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän, vastaa edelleen täysimääräisesti vertailuarvosta tai vertailuarvoryhmästä ja siitä, että tämän asetuksen mukaiset velvoitteet täytetään.

6. Jos hyväksynnän myöntävän hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön toimivaltaisella viranomaisella on perustellut syyt katsoa, että tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty, sillä on toimivalta vaatia hyväksynnän myöntävää hallinnoijaa tai muuta valvottua yhteisöä lakkauttamaan hyväksynnän, ja sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Hyväksynnän lakkauttamiseen sovelletaan 28 artiklaa.

7. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden mukaisesti asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida, onko objektiivisesti perusteltua tarjota vertailuarvoa tai vertailuarvoryhmää kolmannessa maassa ja hyväksyä ne käytettäväksi unionissa. Komissio ottaa huomioon eri tekijöitä, kuten mitä erityispiirteitä sillä markkina- tai taloustilanteella on, jota vertailuarvolla on tarkoitus mitata, missä määrin vertailuarvon tarjoamisen on tapahduttava kyseisen markkina- tai taloustilanteen ja tietolähteiden läheisyydessä, mikä on syöttötietojen aineellinen saatavuus eri aikavyöhykkeiden vuoksi sekä mitä erityistaitoja vertailuarvon tarjonta edellyttää.

▼B

VI OSASTO

HALLINNOIJIEN TOIMILUPA, REKISTERÖINTI JA VALVONTA

1 LUKU

Toimilupa ja rekisteröinti

34 artikla

Hallinnoijan toimilupa ja rekisteröinti

1. Unionissa sijaitsevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka aikoo toimia hallinnoijana, on esitettävä hakemus tämän asetuksen 40 artiklan mukaisesti nimetylle sijaintijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle saadakseen

a) toimiluvan, jos se tarjoaa tai aikoo tarjota indeksejä, joita käytetään tai joita on tarkoitus käyttää tässä asetuksessa tarkoitettuina vertailuarvoina;

b) rekisteröinnin, jos se on valvottu yhteisö, joka tarjoaa tai aikoo tarjota indeksejä ja joka ei ole hallinnoija, ja näitä indeksejä käytetään tai on tarkoitus käyttää tässä asetuksessa tarkoitettuina vertailuarvoina, edellyttäen, että vertailuarvon tarjoamistoimintaa ei ole estetty alakohtaisissa menettelysäännöissä, joita sovelletaan valvottuun yhteisöön, ja että mitään tarjotuista indekseistä ei ole katsottava tässä asetuksessa tarkoitetuksi kriittiseksi vertailuarvoksi; tai

c) rekisteröinnin, jos se tarjoaa tai aikoo tarjota ainoastaan indeksejä, jotka olisi katsottava muiksi kuin merkittäviksi vertailuarvoiksi.

2. Toimiluvan saaneen tai rekisteröidyn hallinnoijan on aina täytettävä tässä asetuksessa esitetyt edellytykset ja ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista niiden olennaisista muutoksista.

3. Edellä olevan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus on jätettävä 30 työpäivän kuluessa siitä, kun valvottu yhteisö on tehnyt sopimuksen hakijan tarjoaman indeksin käyttämisestä viitteenä rahoitusvälineessä tai rahoitussopimuksessa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisessa.

4. Hakijan on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että hakija on toimiluvan myöntämisen tai rekisteröinnin ajankohtana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

5. Asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen on 15 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, sisältääkö hakemus kaikki tarvittavat tiedot, ja ilmoitettava asiasta hakijalle. Jos hakemus ei sisällä kaikkia tarvittavia tietoja, hakijan on toimitettava asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen edellyttämät lisätiedot. Tässä kohdassa tarkoitettu määräaika alkaa kulua siitä päivästä, jona hakija toimittaa tällaiset lisätiedot.

6. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen

a) on tutkittava toimilupahakemus ja tehtävä päätös hakijan toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä neljän kuukauden kuluessa kaikki tarvittavat tiedot sisältävän hakemuksen vastaanottamisesta;

▼B

b) tutkittava rekisteröintihakemus ja tehtävä päätös hakijan rekisteröimisestä tai rekisteröinnin epäämisestä 45 päivän kuluessa kaikki tarvittavat tiedot sisältävän rekisteröintihakemuksen vastaanottamisesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viiden työpäivän kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisestä hakijalle, onko toimilupa tai rekisteröinti myönnetty vai evätty. Jos toimivaltainen viranomainen kieltäytyy myöntämästä hakijalle toimilupaa tai rekisteröimästä tätä, sen on perusteltava päätöksensä.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista hakijan toimiluvan myöntämistä tai rekisteröimistä koskevista päätöksistään viiden päivän kuluessa.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi tarkentaakseen toimilupahakemuksessa ja rekisteröintihakemuksessa ilmoitettavia tietoja pitäen mielessä, että toimiluvan myöntäminen ja rekisteröinti ovat erillisiä menettelyjä, joista toimiluvan myöntäminen edellyttää hallinnoijan hakemuksen kattavampaa arviointia, ja ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen, 1 kohdan b alakohdan mukaisesti rekisteröintiä hakevien valvottujen yhteisöjen luonteen sekä hakijoille ja toimivaltaisille viranomaisille aiheutuvat kustannukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

35 artikla

Toimiluvan tai rekisteröinnin peruuttaminen tai voimassaolon keskeyttäminen

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin tai keskeyttää sen voimassaolon, jos hallinnoija

a) nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai rekisteröinnistä tai ei ole tarjonnut vertailuarvoja 12 edellisen kuukauden aikana;

b) on saanut toimiluvan tai rekisteröity tai hyväksynyt vertailuarvon väärien ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;

c) ei enää täytä toimiluvan myöntämiseen tai rekisteröintiin johtaneita edellytyksiä; tai

d) on rikkonut vakavasti tai toistuvasti tämän asetuksen säännöksiä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle päätöksestään viiden työpäivän kuluessa mainitun päätöksen tekemisestä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on päivitettävä 36 artiklassa tarkoitettu rekisteri viipymättä.

3. Kun hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin voimassaolon keskeyttämisestä on tehty päätös ja kun vertailuarvon lakkaaminen johtaisi ylivoimaiseen esteeseen tai estäisi vertailuarvoon viittaavan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen

▼B

soveltamisen taikka muutoin rikkoisi niitä 51 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä esitetyllä tavalla, hallinnoijan sijaintijäsenvaltion asianomainen toimivaltainen viranomainen voi sallia kyseisen vertailuarvon tarjoamisen, kunnes keskeyttämistä koskeva päätös perutaan. Tämän ajanjakson ajan valvotut yhteisöt saavat käyttää tällaista vertailuarvoa ainoastaan niiden rahoitussopimusten, rahoitusvälineiden ja sijoitusrahastojen osalta, joissa jo viitataan kyseiseen vertailuarvoon.

4. Kun päätös hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin peruuttamisesta on tehty, sovelletaan 28 artiklan 2 kohtaa.

36 artikla

Hallinnoijien ja vertailuarvojen rekisteri

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa seuraavat tiedot sisältävän julkisen rekisterin ja pitää sitä yllä:

▼C1

a) 34 artiklan nojalla toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen hallinnoijien henkilöllisyydet ja näiden valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset;

▼B

b) 30 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävien hallinnoijien henkilöllisyydet, 30 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vertailuarvojen luettelo ja näiden valvonnasta vastaavat kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset;

c) 32 artiklan mukaisesti tunnustuksen saaneiden hallinnoijien henkilöllisyydet, 32 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vertailuarvojen luettelo ja tarvittaessa näiden valvonnasta vastaavat kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset;

d) vertailuarvot, jotka on hyväksytty 33 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, näiden vertailuarvojen hallinnoijien henkilöllisyydet ja hyväksynnän myöntävien hallinnoijien tai valvottujen yhteisöjen henkilöllisyydet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu rekisteri asetetaan julkisesti saataville arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolle, ja sitä päivitetään aina tarvittaessa viipymättä.

2 LUKU

Valvontayhteistyö

37 artikla

Tehtävien siirtäminen toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Toimivaltainen viranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan mukaisesti siirtää sille tämän asetuksen nojalla kuuluvia tehtäviä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle saatuaan tältä etukäteen suostumuksen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ehdotetuista siirroista 60 päivää ennen siirron voimaantuloa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi siirtää osan sille tämän asetuksen nojalla kuuluvista tehtävistä arvopaperimarkkinaviranomaiselle tämän suostumuksella.

▼B

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa jäsenvaltioille ehdotetusta siirrosta seitsemän päivän kuluessa. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa yksityiskohdat sovitusta siirrosta viiden työpäivän kuluessa ilmoituksesta.

38 artikla

Toiselta jäsenvaltiolta saatujen tietojen luovuttaminen

Toimivaltainen viranomainen saa luovuttaa toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta saamiaan tietoja ainoastaan,

a) jos se on saanut kirjallisen suostumuksen kyseiseltä toimivaltaiselta viranomaiselta ja tiedot luovutetaan ainoastaan sellaisia tarkoituksia varten, jotka tämä toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt; tai

b) tietojen luovuttaminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

39 artikla

Yhteistyö paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja tutkimuksissa

1. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta apua, joka koskee paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkimuksia. Pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä siinä määrin, kuin se on mahdollista ja asianmukaista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön esittävän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Jos tutkimuksella tai tarkastuksella on rajatylittäviä vaikutuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista huolehtimaan paikalla tehtävän tarkastuksen tai tutkimuksen koordinoinnista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen saa toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta pyynnön, joka koskee paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tekemistä, se voi

a) tehdä paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen itse;

b) antaa pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen osallistua paikalla suoritettavaan tarkastukseen tai tutkimukseen;

c) nimittää auditoijat tai asiantuntijat tekemään paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tai avustamaan siinä.

3 LUKU

Toimivaltaisten viranomaisten tehtävät

40 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä hallinnoijia ja valvottuja yhteisöjä varten asianomainen toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän asetuksen mukaistentehtävien suorittamisesta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

2. Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, sen on selvästi määriteltävä kunkin tehtävät ja nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa komission, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon koordinoinnista.

▼B

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 ja 2 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista

41 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä toimivaltaisilla viranomaisilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava vähintään sellaiset valvonta- ja tutkintavaltuudet, että ne saavat

a) tutustua kaikkiin asiakirjoihin tai muihin tietoihin niiden muodosta riippumatta ja vastaanottaa tai ottaa jäljennöksen niistä;

b) vaatia tai pyytää tietoja kaikilta henkilöiltä, jotka osallistuvat vertailuarvon tarjontaan ja tietojen toimittamiseen sitä varten, myös palveluntarjoajilta, joille vertailuarvon tarjoamista koskevat tehtävät, palvelut tai toiminta on ulkoistettu 10 artiklassa säädetyllä tavalla, sekä heidän päämiehiltään, ja tarvittaessa kutsua tällainen henkilön kuulusteltavaksi tietojen saamiseksi;

c) hyödykkeiden vertailuarvojen osalta pyytää tarvittaessa vakiomuotoisia tietoja niihin liittyvillä spot-markkinoilla toimivilta tietolähteiltä sekä saada raportteja transaktioista ja päästä suoraan kaupankäyntijärjestelmiin;

d) tehdä tarkastuksia tai tutkimuksia paikalla muissa kohteissa kuin luonnollisten henkilöiden yksityisasunnoissa;

e) tulla oikeushenkilöiden tiloihin takavarikoimaan asiakirjoja ja muita tietoja niiden muodosta riippumatta, jos voidaan perustellusti epäillä, että tarkastuksen tai tutkimuksen sisältöön liittyvillä asiakirjoilla tai tiedoilla voi olla merkitystä näytettäessä tämän asetuksen rikkomisen tapahtuneen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 596/2014 soveltamista. Mikäli kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaiselta tarvitaan ennakkolupa kansallisen lainsäädännön nojalla, näitä valtuuksia saadaan käyttää vasta kyseisen ennakkoluvan saannin jälkeen;

f) vaatia valvottujen yhteisöjen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista ja sähköisestä viestinnästä tai muita tietoliikennetietoja;

g) pyytää varojen jäädyttämistä tai takavarikointia tai molempia;

h) vaatia väliaikaisesti sellaisen käytännön lopettamista, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olevan tämän asetuksen vastainen;

i) määrätä väliaikainen ammattitoimintakielto;

j) toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan, että yleisölle tiedotetaan vertailuarvon tarjonnasta asianmukaisesti, myös vaatimalla asianomaista hallinnoijaa tai vertailuarvon julkistanutta tai sitä levittänyttä henkilöä tai molempia julkistamaan aiemmin vertailuarvoa varten toimitettuja tietoja tai vertailuarvon lukuja koskeva oikaisu.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimintojaan ja valtuuksiaan sekä niille 42 artiklassa osoitettua toimivaltaa määrätä seuraamuksia kansallisen oikeudellisen kehyksensä mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

a) suoraan;

b) yhdessä muiden viranomaisten kanssa tai markkinoilla toimivien yritysten kanssa;

c) omalla vastuullaan siirtämällä valtuudet tällaisille viranomaisille tai markkinoilla toimiville yrityksille;

d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

Käyttäessään kyseisiä valtuuksia toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava käytössään riittävät ja tehokkaat takeet puolustusoikeuden ja perusoikeuksien toteutumisesta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on toteutettu asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamisen edellyttämät valvonta- ja tutkintavaltuudet.

4. Hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön, joka saattaa toimivaltaisen viranomaisen saataville tietoja 1 kohdan mukaisesti, ei katsota rikkovan sopimukseen, lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvia tietojen luovuttamista koskevia rajoituksia.

42 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, tämän kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, että toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus määrätä asianmukaiset hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet ainakin seuraavista rikkomuksista:

a) edellä olevien 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ja 34 artiklan rikkominen, kun niitä sovelletaan; ja

b) kieltäytyminen yhteistyöstä tai toimimasta edellytetyllä tavalla 41 artiklan soveltamisalaan kuuluvan tutkimuksen, tarkastuksen tai pyynnön yhteydessä.

Näiden hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun rikkomisen yhteydessä jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti myönnettävä toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä ainakin seuraavat hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet:

a) määräys, jossa rikkomisesta vastuussa olevaa hallinnoijaa tai valvottua yhteisöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

b) vaatimus luopua rikkomisen ansiosta saaduista voitoista tai vältetyistä tappioista, jos ne voidaan määrittää;

▼B

c) julkinen varoitus, jossa ilmoitetaan vastuullinen hallinnoija tai valvottu yhteisö ja rikkomisen luonne;

d) hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin peruutus tai keskeytys;

e) tällaisesta rikkomisesta vastuulliseksi katsotulle luonnolliselle henkilölle määrättävä väliaikainen kielto toimia johtotehtävissä hallinnoijissa tai valvotuissa tietolähteissä;

f) sellaisten hallinnollisten taloudellisten enimmäisseuraamusten määrääminen, jotka ovat vähintään kolme kertaa suuremmat kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää;

g) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset luonnolliselle henkilölle vähintään

i) 4, 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklan, 11 artiklan 1 kohdan a, b, c ja e alakohdan, 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ja 34 artiklan rikkomisesta 500 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016; tai

ii) 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 11 artiklan 4 kohdan rikkomisesta 100 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016;

h) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset oikeushenkilölle vähintään

i) 4, 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklan, 11 artiklan 1 kohdan a, b, c ja e alakohdan, 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ja 34 artiklan rikkomisesta joko 1 000 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai 10 prosenttia sen ylimmän hallintoelimen hyväksymän uusimman tilinpäätöksen mukaisesta yhteenlasketusta vuotuisesta liikevaihdosta sen mukaan, kumpi määristä on suurempi; tai

ii) 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 11 artiklan 4 kohdan rikkomisesta joko 250 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai 2 prosenttia ylimmän hallintoelimen hyväksymän uusimman tilinpäätöksen mukaisesta yhteenlasketusta vuotuisesta liikevaihdosta sen mukaan, kumpi määristä on suurempi;

▼B

Sovellettaessa h alakohdan i ja ii alakohtaa, jos oikeushenkilö on emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys, jonka on laadittava konsolidoitu tilinpäätös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/34/EU ([1]) määritellyllä tavalla, kyseisellä yhteenlasketulla vuotuisella liikevaihdolla tarkoitetaan pankkien osalta neuvoston direktiivin 86/635/ETY ([2]) ja vakuutusyritysten osalta neuvoston direktiivin 91/674/ETY ([3]) mukaisesti yhteenlaskettua vuotuista liikevaihtoa tai vastaavan tyyppistä tuloa perimmäisen emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymässä uusimmassa konsolidoidussa tilinpäätöksessä, tai jos henkilö on yhdistys, 10 prosenttia sen jäsenten kokonaisliikevaihdosta;

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista säännöksistä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä 1 kohdassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä mainitussa kohdassa tarkoitettujen sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot toimittavat komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asiaa koskevat rikosoikeudelliset säännökset tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

Niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikista kyseisten sääntöjen muutoksista.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille kansallisen lainsäädännön mukaisesti muita seuraamusvaltuuksia 1 kohdassa mainittujen lisäksi ja säätää 2 kohdassa vahvistettuja suuremmista seuraamuksista.

43 artikla

Valvontaan ja seuraamusten määräämiseen liittyvät valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, joihin kuuluvat esimerkiksi

a) rikkomisen vakavuus ja kesto;

b) vertailuarvon kriittisyys rahoitusvakauden ja reaalitalouden kannalta;

c) vastuullisen henkilön vastuun laajuus;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([2]) Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

([3]) Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

▼B

d) vastuullisen henkilön taloudellinen vahvuus, joka ilmenee erityisesti vastuullisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta tai luonnollisen henkilön vuosituloista;

e) vastuullisen henkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, sikäli kuin ne voidaan määrittää;

f) vastuullisen henkilön toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemän yhteistyön laajuus, tämän kuitenkaan rajoittamatta tarvetta varmistaa henkilön luopuminen saamistaan voitoista tai välttämistään tappioista;

g) kyseisen henkilön aiemmat rikkomiset;

h) toimenpiteet, joita vastuullinen henkilö on toteuttanut rikkomisen jälkeen sen toistumisen estämiseksi.

2. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä 42 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistaakseen, että valvonta- ja tutkintavaltuuksilla ja hallinnollisilla seuraamuksilla ja muilla hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan tässä asetuksessa tarkoitetut tulokset. Niiden on lisäksi koordinoitava toimintansa, jotta vältetään mahdollinen päällekkäisyys sovellettaessa valvonta- ja tutkintavaltuuksia sekä hallinnollisia seuraamuksia, mukaan lukien taloudellisia seuraamuksia, ja muita hallinnollisia toimenpiteitä rajatylittävissä tapauksissa.

44 artikla

Yhteistyövelvoite

1. Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 42 artiklan mukaisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että on otettu käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet olla yhteydessä oikeusviranomaisiin niiden oikeudenkäyttöalueella saadakseen yksityiskohtaisia tietoja rikosoikeudellisista tutkimuksista ja menettelyistä, jotka on käynnistetty tämän asetuksen mahdollisista rikkomisista. Näiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle täyttääkseen velvollisuutensa tehdä yhteistyötä keskenään ja arvopaperiviranomaisen kanssa tätä asetusta sovellettaessa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Niiden on erityisesti vaihdettava tietoja ja tehtävä yhteistyötä tutkinta- tai valvontatoiminnassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen taloudellisten seuraamusten perimistä.

45 artikla

Päätösten julkaiseminen

1. Ellei 2 kohdasta muuta johdu, toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava tämän asetuksen rikkomisen perusteella määrättyä hallinnollista seuraamusta tai muuta hallinnollista toimenpidettä koskeva päätös virallisella verkkosivustollaan välittömästi, kun henkilölle, jota päätös koskee, on ilmoitettu päätöksestä. Tällaisen julkaisun yhteydessä on ilmoitettava vähintäänkin tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä päätöksen kohteena olevien henkilöiden henkilöllisyys.

▼B

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta päätöksiin, joissa määrätään luonteeltaan tutkinnallisista toimenpiteistä.

2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että oikeushenkilön henkilöllisyyden tai luonnollisen henkilön henkilötietojen julkaiseminen on kohtuutonta tällaisten tietojen julkaisemisen oikeasuhteisuutta selvittävän tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, tai jos tällainen julkaiseminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkimuksen, sen on toimittava jollakin seuraavalla tavalla:

a) lykättävä päätöksen julkaisua, kunnes lykkäämisen syyt poistuvat;

b) julkaistava päätös nimettömänä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla, jos nimettömän julkaisemisen avulla varmistetaan kyseisten henkilötietojen tehokas suojelu;

c) jätettävä päätös kokonaan julkaisematta, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei a tai b alakohdan mukainen julkaiseminen riitä varmistamaan,

   i) ettei rahoitusmarkkinoiden vakaus vaarannu; tai

   ii) että tällaisten päätösten julkaiseminen on oikeasuhteista verrattuna toimenpiteisiin, jotka katsotaan vähäisiksi.

Jos toimivaltainen viranomainen päättää julkaista päätöksen nimettömänä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, se voi lykätä kyseisten tietojen julkaisemista kohtuulliseksi ajaksi, jos voidaan ennakoida, että syyt nimettömään julkaisemiseen poistuvat kyseisenä aikana.

3. Mikäli päätökseen haetaan muutosta kansallisilta oikeus-, hallinto- tai muilta viranomaisilta, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi julkaistava välittömästi virallisella verkkosivustollaan nämä tiedot ja mahdolliset myöhemmät tiedot muutoksenhaun tuloksesta. Myös päätökset aiemman, seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen kumoamisesta on julkaistava.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkaistava päätös pysyy saatavilla niiden virallisella nettisivustolla vähintään viiden vuoden ajan julkaisemisesta. Julkaisuun sisältyvät henkilötiedot säilytetään toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarpeellisen ajan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 42 artiklan mukaisesti määrätyistä hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä. Tätä velvollisuutta ei sovelleta luonteeltaan tutkinnallisiin toimenpiteisiin. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessa.

Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 42 artiklan mukaisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain tunnistamattomiksi muutetut ja yhdistetyt tiedot kaikista suoritetuista rikostutkinnoista ja määrätyistä rikosoikeudellisista seuraamuksista. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee määrättyjä rikosseuraamuksia koskevat tiedot vuosikertomuksessa.

▼B

46 artikla

Kollegiot

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava kollegio 30 työpäivän kuluessa siitä, kun 20 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettu vertailuarvo on sisällytetty kriittisten vertailuarvojen luetteloon, lukuun ottamatta vertailuarvoja, joissa enemmistö tietolähteistä ei ole valvottuja yhteisöjä.

2. Kollegioon kuuluvat hallinnoijan toimivaltainen viranomainen, arvopaperimarkkinaviranomainen ja valvottujen tietolähteiden toimivaltaiset viranomaiset.

3. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus kollegion jäsenyyteen, jos kyseisen kriittisen vertailuarvon tarjoamisen lakkaaminen aiheuttaisi merkittäviä haittavaikutuksia markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen kyseisissä jäsenvaltioissa.

Jos toimivaltainen viranomainen aikoo ryhtyä kollegion jäseneksi, sen on lähetettävä hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle pyyntö, jossa osoitetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan edellytysten täyttyminen. Hallinnoijan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on käsiteltävä pyyntö ja ilmoitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanotosta, katsooko se kyseisten vaatimusten täyttyvän. Jos se katsoo, etteivät kyseiset vaatimukset täyty, pyynnön esittänyt viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi 9 kohdan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää ja seuraa osaltaan asetuksen (EU) N:o 1095/2010 21 artiklan mukaisesti tässä artiklassa tarkoitettujen kollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomainen osallistuu tarpeen mukaan ja on katsottava toimivaltaiseksi viranomaiseksi tässä yhteydessä.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen toimii asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan 6 kohdan mukaisesti kriittisen vertailuarvon suhteen, sen on varmistettava asianmukainen tietojenvaihto ja yhteistyö kollegion muiden jäsenten kanssa.

5. Hallinnoijan toimivaltainen viranomainen toimii kollegion kokousten puheenjohtajana, koordinoi kollegion toimintaa ja varmistaa riittävän tietojenvaihdon kollegion jäsenten välillä.

Jos hallinnoija tarjoaa useampaa kuin yhtä kriittistä vertailuarvoa, hallinnoijan toimivaltainen viranomainen voi perustaa yhden yhteisen kollegion kaikille kyseisen hallinnoijan tarjoamille vertailuarvoille.

6. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on luotava kollegion puitteissa kirjalliset järjestelyt seuraavista:

a) toimivaltaisten viranomaisten kesken vaihdettavat tiedot;

b) toimivaltaisten viranomaisten välinen päätöksentekoprosessi ja kunkin päätöksen tekemisen määräaika;

c) tilanteet, joissa toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan;

d) edellä olevan 23 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti tehtävä yhteistyö.

▼B

7. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen 6 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista järjestelyistä mahdollisesti antamat lausunnot ennen järjestelyjen lopullisesta tekstistä päättämistä. Kirjalliset järjestelyt on esitettävä yhdessä asiakirjassa, joka sisältää riittävät perustelut merkittäville poikkeuksille arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnosta. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kirjalliset järjestelyt kollegion jäsenille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

8. Ennen 23 artiklan 6, 7 ja 9 kohdassa sekä 34, 35 ja 42 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kollegion jäseniä. Kollegion jäsenten on pyrittävä kaikin kohtuullisin keinoin yhteisymmärrykseen tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa kirjallisissa järjestelyissä esitetyn määräajan puitteissa.

Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta on otettava huomioon vaikutukset toisiin asiaan liittyviin jäsenvaltioihin, erityisesti mahdolliset vaikutukset niiden rahoitusjärjestelmien vakauteen.

Kun hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin perumisesta on tehty päätös 35 artiklan mukaisesti ja kun vertailuarvon lakkaaminen johtaisi ylivoimaiseen esteeseen tai estäisi vertailuarvoon viittaavan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoisi niitä unionissa 51 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa säädöksessä esitetyllä tavalla, kollegion toimivaltaisten viranomaisten on harkittava, onko tässä kohdassa tarkoitettujen vaikutusten lieventämiseksi syytä toteuttaa toimenpiteitä, kuten

a) muuttaa vertailuarvon 15 artiklassa tarkoitettuja käytännesääntöjä, menetelmiä tai muita sääntöjä;

b) ottaa käyttöön siirtymäaika, jona sovelletaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä.

9. Jollei kollegion jäsenten kesken päästä yhteisymmärrykseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi seuraavissa tilanteissa:

a) toimivaltainen viranomainen ei ole ilmoittanut olennaisia tietoja;

b) hallinnoijan toimivaltainen viranomainen on 3 kohdan nojalla tehdyn pyynnön perusteella ilmoittanut pyynnön esittäneelle viranomaiselle, etteivät mainitun kohdan vaatimukset täyty, tai se ei ole reagoinut pyyntöön kohtuullisessa ajassa;

c) toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen 6 kohdassa määritellyistä seikoista;

d) edellä olevien 34, 35 ja 42 artiklan mukaisesti toteutettavasta toimenpiteestä on erimielisyyttä;

e) edellä olevan 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti toteutettavasta toimenpiteestä on erimielisyyttä;

f) tämän artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti toteutettavasta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

10. Jos asiaa ei 9 kohdan a, b, c, d ja f alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ole ratkaistu 30 päivän kuluessa asian saattamisesta arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, hallinnoijan toimivaltainen viranomainen tekee lopullisen päätöksen ja toimittaa kirjallisesti päätöksensä yksityiskohtaiset perustelut kyseisessä kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

▼B

Edellä 34 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytetään siitä päivästä lukien, jolloin asia on saatettu arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, kunnes päätös on tehty tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että hallinnoijan toimivaltainen viranomainen on toteuttanut tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka eivät välttämättä ole unionin lainsäädännön mukaisia, se toimii asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän artiklan 9 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla sille annettujen valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

Hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle 23 artiklan 6 kohdan nojalla annettuja valtuuksia voidaan käyttää siihen asti, kunnes arvopaperimarkkinaviranomainen on julkistanut päätöksensä.

47 artikla

Yhteistyö arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä asetusta soveltaessaan tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään menettelyt ja lomakkeet 2 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

48 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

2. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan kaikkiin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisten viranomaisten tai markkinoilla toimivien yritysten tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön palveluksessa, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt valtuuksiaan, myös toimivaltaisen viranomaisen kanssa sopimuksen tehneisiin auditoijiin ja asiantuntijoihin.

3. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa luovuttaa muulle henkilölle eikä viranomaiselle, jollei unionin tai kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä.

4. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot, jotka koskevat liiketoiminta- tai toimintaolosuhteita ja muita taloudellisia tai henkilökohtaisia asioita, on katsottava luottamuksellisiksi ja niihin on sovellettava salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, paitsi jos toimivaltainen viranomainen ilmoittaa tietoja toimittaessaan, että tällaiset tiedot saa luovuttaa, tai jos niiden luovuttaminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

▼B

VII OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

49 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 30 päivästä kesäkuuta 2016 alkaen määräämättömäksi ajaksi 3 artiklan 2 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklan 7 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklan 7 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan, 20 artiklan 6 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan 7 kohdan, 51 artiklan 6 kohdan ja 54 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

50 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 8 artiklan säännökset.

▼B

VIII OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

51 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Vertailuarvoa 30 päivänä kesäkuuta 2016 tarjoavan indeksintarjoajan on haettava 34 artiklan mukaista toimilupaa tai rekisteröintiä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella, jossa toimilupaa 34 artiklan mukaisesti hakeva indeksintarjoaja sijaitsee, on toimivalta päättää rekisteröidä kyseinen indeksintarjoaja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020, vaikkei tämä olisi valvottu yhteisö, seuraavin edellytyksin:

a) indeksintarjoaja ei tarjoa kriittistä vertailuarvoa;

b) toimivaltainen viranomainen on perustellusti tietoinen siitä, että indeksintarjoajan tarjoama yksi tai useampi indeksi ei ole tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla yleisessä käytössä jäsenvaltiossa, jossa indeksintarjoaja sijaitsee, sekä muissa jäsenvaltioissa.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ensimmäisen alakohdan mukaisesti tekemästään päätöksestä.

Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä ensimmäisen alakohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen perusteita tukevat tiedot sellaisessa muodossa, että toimivaltaisen viranomaisen tekemät arviot siitä, että indeksintarjoajan tarjoama yksi tai useampi indeksi ei ole tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla yleisessä käytössä, mukaan lukien mahdolliset markkinatiedot, päättelyt ja muut tiedot, sekä indeksintarjoajalta saadut tiedot, ovat täysin ymmärrettävissä.

3. Indeksintarjoaja voi edelleen tarjota olemassa olevaa vertailuarvoa, jota valvotut yhteisöt voivat käyttää 1 päivään tammikuuta 2020 saakka tai, jos indeksintarjoaja tekee toimilupaa tai rekisteröintiä koskevan hakemuksen 1 kohdan nojalla, jollei toimilupaa tai rekisteröintiä evätä tai kunnes toimilupa tai rekisteröinti evätään.

4. Jollei nykyinen vertailuarvo täytä tämän asetuksen vaatimuksia mutta vertailuarvon lakkaaminen tai sen muuttaminen tämän asetuksen vaatimukset täyttäväksi johtaisi ylivoimaiseen esteeseen, estäisi vertailuarvoon viittaavaan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoisi niitä, vertailuarvoa tarjoavan indeksintarjoajan sijaintijäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on sallittava vertailuarvon käyttö. Tällaiseen olemassa olevaan vertailuarvoon ei saa alkaa viitata rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa 1 päivän tammikuuta 2020 jälkeen.

5. Jollei komissio ole tehnyt 30 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua vastaavuuspäätöstä tai jollei hallinnoijaa ole tunnustettu 32 artiklan mukaisesti tai vertailuarvoa hyväksytty 33 artiklan mukaisesti, valvotut yhteisöt saavat unionissa käyttää sellaista kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvoa, jos vertailuarvoa käytetään jo

▼B

unionissa viittauksena olemassa olevissa rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisessa, ainoastaan sellaisissa rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa ja sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa, joissa jo viitataan tähän vertailuarvoon unionissa tai joilla lisätään viittaus tällaiseen vertailuarvoon ennen 1 päivää tammikuuta 2020.

6. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden mukaisesti asianomainen toimivaltainen viranomainen voi arvioida, voisiko olemassa olevan vertailuarvon lakkaaminen tai sen muuttaminen tämän asetuksen vaatimukset täyttäväksi johtaa ylivoimaiseen esteeseen, estää vertailuarvoon viittaavan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoa niitä.

52 artikla

Esitteiden ja avaintietoasiakirjojen päivittämisen määräaika

Edellä oleva 29 artiklan 2 kohta ei vaikuta nykyisiin esitteisiin, jotka on hyväksytty direktiivin 2003/71/EY mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2018. Kun esite on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2018 direktiivin 2009/65/EY nojalla, perustana olevat asiakirjat on päivitettävä, heti kun se on mahdollista tai viimeistään 12 kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä.

53 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen arvioinnit

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen pyrkii luomaan yhteisen eurooppalaisen valvontakulttuurin ja johdonmukaisia valvontakäytäntöjä sekä varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat 32 ja 33 artiklaa johdonmukaisesti. Tämän vuoksi arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi kahden vuoden välein 32 artiklan nojalla myönnetyt tunnustukset ja 33 artiklan nojalla myönnetyt hyväksynnät.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kullekin toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut kolmannen maan hallinnoijan tai hyväksynyt kolmannen maan vertailuarvon, lausunnon, jossa se arvioi, miten kyseinen toimivaltainen viranomainen soveltaa 32 artiklan ja 33 artiklan asiaankuuluvia vaatimuksia ja asiaankuuluvien tähän asetukseen perustuvien delegoitujen säädösten ja teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien mukaisia vaatimuksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on toimivalta pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta asiakirjatodisteet, jotka liittyvät 51 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan, 24 artiklan 1 kohdan ja 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyihin päätöksiin.

54 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 uudelleen tätä asetusta ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle erityisesti

a) 20 artiklassa tarkoitetun kriittisen vertailuarvon, 21 artiklassa tarkoitetun pakollisen hallinnoinnin ja 23 artiklassa tarkoitetun pakollisen tietojen toimittamisjärjestelmän toimivuudesta ja tehokkuudesta sekä 3 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa esitetystä kriittisen vertailuarvon määritelmästä;

▼B

b) VI osastossa tarkoitettujen hallinnoijia koskevien toimilupa-, rekisteröinti- ja valvontajärjestelmien ja 46 artiklassa tarkoitettujen kollegioiden tehokkuudesta sekä unionin toimielimen suorittaman tiettyjen vertailuarvojen valvonnan asianmukaisuudesta;

c) 19 artiklan 2 kohdan toimivuudesta ja tehokkuudesta ja erityisesti sen soveltamisalasta.

2. Komissio tarkastelee vertailuarvoihin sovellettavien kansainvälisten periaatteiden ja vertailuarvojen tarjontaan kolmansissa maissa sovellettavien oikeudellisten kehysten ja valvontakäytäntöjen kehitystä ja laati siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka viides vuosi 1 päivän tammikuuta 2018 jälkeen. Tässä kertomuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota siihen, onko tätä asetusta tarpeen muuttaa, ja kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

3. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun 42 kuukauden määräajan jatkamiseksi 24 kuukaudella, jos tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta kertomuksesta käy ilmi, että 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu siirtymäajan rekisteröintijärjestelmä ei vaikuta haitallisesti yhteiseen eurooppalaiseen valvontakulttuuriin ja valvontakäytäntöjen johdonmukaisuuteen eikä toimivaltaisten viranomaisten menettelytapoihin.

55 artikla

Ilmoittaminen viittauksina käytetyistä vertailuarvoista ja niiden hallinnoijista

Kun johonkin vertailuarvoon viitataan asetuksen (EU) N:o 596/2014 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvassa rahoitusvälineessä, mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisiin ilmoituksiin on sisällyttävä viittauksena käytetyn vertailuarvon nimi ja sen hallinnoija.

56 artikla

Asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 596/2014 seuraavasti:

1) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusvelvoitetta ei sovelleta sellaisilla rahoitusvälineillä toteutettaviin liiketoimiin, jotka on linkitetty kyseisessä kohdassa tarkoitetun liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai vieraan pääoman ehtoisiin välineisiin, kun liiketoimen ajankohtana jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

a) rahoitusväline on osuus tai osake yhteissijoitusyrityksessä, jonka varoista kyseisen liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet muodostavat enintään 20 prosenttia;

b) rahoitusvälineeseen liittyy sijoitussalkku, jonka varoista kyseisen liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet muodostavat enintään 20 prosenttia;

▼B

c) rahoitusväline on osuus tai osake yhteissijoitusyrityksessä tai siihen liittyy sijoitussalkku ja johtotehtävissä toimiva henkilö tai tämän lähipiiriin kuuluva henkilö ei tiedä eikä voi tietää tällaisen yhteissijoitusyrityksen tai sijoitussalkun sijoituskoostumusta tai liikkeeseenlaskijan osakkeiden tai vieraan pääoman ehtoisten välineiden osuutta eikä tällä henkilöllä ole mitään syytä uskoa, että liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet ylittäisivät a tai b alakohdassa tarkoitetut kynnysarvot.

Jos yhteissijoitusyrityksen sijoituskoostumuksesta tai sijoitussalkkuun liittyvistä vastuista on saatavilla tietoa, johtotehtävissä toimivan henkilön tai tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön on kaikin kohtuullisesti toteutettavissa olevin toimin pyrittävä hyödyntämään näitä tietoja.”;

b) lisätään 7 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa ei tarvitse ilmoittaa liiketoimia, jotka toteutetaan liikkeeseenlaskijan osakkeilla tai vieraan pääoman ehtoisilla välineillä tai johdannaisilla tai muilla sellaisen yhteissijoitusyrityksen hoitajien niihin linkittämillä rahoitusvälineillä, johon johtotehtävissä toimiva henkilö tai tämän lähipiiriin kuuluva henkilö on sijoittanut, kun yhteissijoitusyrityksen hoitaja käyttää toimiessaan täyttä harkintavaltaa, mikä sulkee pois sen, että kyseinen hoitaja saisi yhteissijoitusyrityksen sijoittajilta suoraan tai välillisesti salkun koostumukseen liittyviä ohjeita tai ehdotuksia.”

2) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2, ja 3 kohdassa ilmaisut ”19 artiklan 13 ja 14 kohdassa” ilmaisuilla ”19 artiklan 13 ja 14 kohdassa ja 38 artiklassa” ja ilmaisu ”19 artiklan 13 ja 14 kohdan” ilmaisulla ”19 artiklan 13 ja 14 kohdan ja 38 artiklan”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 6 artiklan 5 tai 6 kohdan, 12 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja 3 kohdan tai 19 artiklan 13 tai 14 kohdan tai 38 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

3) Lisätään 38 artiklaan alakohdat seuraavasti:

”Arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan komissio toimittaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee 19 artiklan 1 a kohdan a ja b alakohdassa esitettyjä kynnysarvoja, joita sovelletaan hoitajien liiketoimiin, kun liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet ovat osa yhteissijoitusyritystä tai niihin liittyy jokin sijoitussalkku, arvioidakseen, onko kynnysarvojen taso asianmukainen vai olisiko sitä muutettava.

▼B

Siirretään komissiolle valta antaa 19 artiklan 1 a kohdan a ja b alakohdassa esitettyjen kynnysarvojen muuttamisesta delegoituja säädöksiä 35 artiklan mukaisesti, jos se katsoo kyseisessä kertomuksessa, että näitä kynnysarvoja olisi muutettava.”

57 artikla

Muutokset direktiiviin 2008/48/EY

Muutetaan direktiivi 2008/48/EY seuraavasti:

1) Lisätään 5 artiklan 1 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kun luottosopimuksessa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 (*) 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyyn vertailuarvoon, luotonantajan tai tapauksen mukaan luotonvälittäjän on ilmoitettava kuluttajalle vertailuarvon nimi ja sen hallinnoijan nimi sekä mahdolliset vaikutukset kuluttajaan erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää vakiomuotoiseen eurooppalaiseen kulutusluottotietolomakkeeseen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).”

2) Lisätään 27 artiklan 1 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava sekä toimitettava komissiolle 5 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2018.”

58 artikla

Muutokset direktiiviin 2014/17/EU

Muutetaan direktiivi 2014/17/EU seuraavasti:

1) Lisätään 13 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”e a) kun sopimukset, joissa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 (*) 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyyn vertailuarvoon ovat saatavilla, vertailuarvojen nimet ja niiden hallinnoijien nimet sekä mahdolliset vaikutukset kuluttajaan;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).”

▼B

2) Lisätään 42 artiklan 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e a alakohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 ja toimitettava ne komissiolle. Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2018.”

3) Lisätään 43 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Luottosopimuksiin, jotka on tehty ennen 1 päivää heinäkuuta 2018, ei sovelleta 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e a alakohtaa.”

59 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, 3 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 5 kohtaa, 11 artiklan 5 kohtaa, 13 artiklan 3 kohtaa, 15 artiklan 6 kohtaa, 16 artiklan 5 kohtaa, 20 artiklaa (lukuun ottamatta 6 kohdan b alakohtaa), 21 ja 23 artiklaa, 25 artiklan 8 kohtaa, 25 artiklan 9 kohtaa, 26 artiklan 5 kohtaa, 27 artiklan 3 kohtaa, 30 artiklan 5 kohtaa, 32 artiklan 9 kohtaa, 33 artiklan 7 kohtaa, 34 artiklan 8 kohtaa, 46 artiklaa, 47 artiklan 3 kohtaa ja 51 artiklan 6 kohtaa sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2016.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, 56 artiklaa sovelletaan 3 päivästä heinäkuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

KORKOKANNAN VERTAILUARVOT

Tarkat ja riittävät tiedot

1. Edellä olevaa 11 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa sovellettaessa syöttötietojen käytössä noudatetaan seuraavaa ensisijaisuusjärjestystä:

   a) tietolähteen transaktiot kohdemarkkinoilla, joita vertailuarvoilla pyritään mittaamaan, tai jos tämä ei ole riittävää, sen transaktiot lähialojen markkinoilla, joita ovat esimerkiksi

      — pankkien väliset vakuudettomat talletusmarkkinat,

      — muut vakuudettomat talletusmarkkinat, mukaan luettuina talletustodistukset ja yritystodistukset, ja

      — muut markkinat, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset, takaisinostosopimukset, valuuttatermiinit sekä korkofutuurit ja -optiot, edellyttäen, että nämä transaktiot täyttävät käytännesääntöihin sisältyvät syöttötietoja koskevat vaatimukset;

   b) tietolähteen huomiot kolmansien osapuolten transaktioista a alakohdassa kuvatuilla markkinoilla;

   c) sitovat hintatarjoukset;

   d) alustavat hintatarjoukset tai asiantuntemukseen perustuvat päättelyt.

2. Edellä olevaa 11 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 11 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa syöttötietoja voidaan mukauttaa.

   Erityisesti syöttötietoja voidaan mukauttaa soveltamalla seuraavia perusteita:

   a) transaktioiden läheisyys syöttötietojen toimitusajankohtaan sekä transaktioajankohdan ja syöttötietojen toimitusajankohdan välisten markkinatapahtumien vaikutukset;

   b) transaktiotietojen interpolointi tai ekstrapolointi;

   c) mukautukset, jotka vastaavat muutoksia tietolähteiden ja muiden markkinatoimijoiden luottokelpoisuudessa.

Valvontatoiminto

3. Edellä olevan 5 artiklan 4 ja 5 kohdan sijaan sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

   a) korkokannan vertailuarvon hallinnoijilla on oltava käytössä riippumaton valvontalautakunta. Tämän lautakunnan jäsenyyden yksityiskohdat on julkistettava, samoin mahdolliset ilmoitukset eturistiriidoista ja valvontalautakunnan jäsenten valinta- tai nimitysprosessit;

   b) valvontalautakunnan on kokoonnuttava vähintään neljän kuukauden välein ja pidettävä pöytäkirjaa jokaisesta tällaisesta kokouksesta;

   c) valvontalautakunnan on toimittava rehellisesti, ja sillä on kaikki 5 artiklan 3 kohdassa säädetyt tehtävät.

Auditointi

4. Korkokannan vertailuarvon hallinnoijien on nimitettävä riippumaton ulkoinen auditoija, joka arvioi sitä, miten hallinnoija noudattaa vertailuarvon menetelmiä ja tätä asetusta, ja raportoi asiasta. Hallinnoijalle on suoritettava ensimmäinen auditointi kuuden kuukauden kuluttua käytännesääntöjen käyttöönotosta, ja sen jälkeen kahden vuoden välein.

▼B

Valvontalautakunta voi edellyttää korkokannan vertailuarvojen tietolähteiden ulkoista auditointia, jos se on tyytymätön johonkin seikkaan niiden toiminnassa.

Tietolähteen järjestelmät ja valvonta

5. Seuraavia vaatimuksia sovelletaan korkokannan vertailuarvojen tietolähteisiin 16 artiklan vaatimusten lisäksi. Edellä olevaa 16 artiklan 5 kohtaa ei sovelleta.

6. Jokaisen tietolähteen luovuttajan ja kyseisen luovuttajan lähimpien esimiesten on vahvistettava kirjallisesti lukeneensa käytännesäännöt ja noudattavansa niitä.

7. Tietolähteen järjestelmiin ja valvontaan on sisällytettävä

   a) kuvaus kunkin yrityksen sisäisistä vastuista, mukaan luettuna sisäiset raportointisuhteet ja vastuuvelvollisuus, myös luovuttajien ja johtajien sijainti ja asianomaisten henkilöiden ja heidän sijaistensa nimet;

   b) sisäiset syöttötietojen toimitusten hyväksymismenettelyt;

   c) kurinpitomenettelyt, joita sovelletaan, mikäli tietolähteen prosessin ulkoiset osapuolet pyrkivät manipuloimaan tai jättävät ilmoittamatta manipuloinnista tai manipulointiyrityksestä;

   d) eturistiriitojen tehokkaat hallitsemismenettelyt ja viestinnän valvonta sekä tietolähteiden sisällä että tietolähteiden ja muiden kolmansien osapuolten kesken, jotta vältetään epäasiallinen ulkoinen vaikutus korkojen luovutuksesta vastuullisiin henkilöihin. Luovuttajien on työskenneltävä korkojohdannaisilla kauppaa käyvistä henkilöstä fyysisesti erotetuissa tiloissa;

   e) tehokkaat menettelyt, joilla estetään eturistiriidan riskin aiheuttavia tehtäviä hoitavien henkilöiden välinen tietojenvaihto tai valvotaan sitä, jos tietojen vaihtaminen voi vaikuttaa toimitettaviin vertailuarvotietoihin;

   f) säännöt, joilla estetään vilpillinen yhteistoiminta tietolähteiden kesken ja tietolähteiden ja vertailuarvon hallinnoijien kesken;

   g) toimenpiteet, joilla estetään henkilöä käyttämästä epätarkoituksenmukaista vaikutusvaltaa siihen, miten syöttötietojen tarjontaan osallistuvat henkilöt hoitavat kyseisiä toimiaan, tai rajoitetaan tätä;

   h) suoran yhteyden poistaminen syöttötietojen tarjontaan osallistuvien työntekijöiden palkkojen maksamisen ja palkitsemisen ja muuta toimintaa harjoittavien henkilöiden palkkojen maksamisen ja palkitsemisen tai heidän tuottamansa tulovirran välillä, jos näistä toiminnoista voi syntyä eturistiriita;

   i) valvonta, jolla tunnistetaan syöttötietojen tarjonnan jälkeiset käänteisoperaatiot.

8. Korkokannan vertailuarvon tietolähteen on kirjattava yksityiskohtaisesti seuraavat:

   a) syöttötietojen toimitusten kaikki merkitykselliset näkökohdat;

   b) syöttötietojen määritystä sääntelevä prosessi ja syöttötietojen hyväksymismenettely;

   c) luovuttajien nimet ja heidän vastuualueensa;

   d) luovuttajien ja muiden henkilöiden, mukaan luettuina sisäiset ja ulkoiset kaupankäynnin harjoittajat ja välittäjät, välinen yhteydenpito syöttötietojen määrityksestä tai toimituksesta;

   e) luovuttajien vuorovaikutus hallinnoijan tai laskentaedustajan kanssa;

   f) syöttötietoja koskevat tiedustelut ja näiden tiedustelujen tulokset;

   g) herkkyysselvitykset syöttötietojen osalta koronvaihtosopimusten kaupankäyntisalkuissa ja muissa sellaisissa johdannaisten kaupankäyntisalkuissa, joissa altistus korkokannan kiinnittämiselle on merkittävää;

▼B

9. Kirjaaminen on tehtävä tietovälineellä, joka mahdollistaa tietojen säilyttämisen ja tarkastelun tulevaisuudessa dokumentoidun kirjausketjun avulla.

10. Korkokannan vertailuarvon tietolähteen vaatimustenmukaisuuden valvontatoiminnon mukaisesti on raportoitava johdolle säännöllisesti kaikki havainnot, mukaan luettuina käänteisoperaatiot.

11. Syöttötietoja ja menettelyjä on arvioitava sisäisesti säännöllisesti.

12. Syöttötietojen ulkoinen auditointi, jossa arvioidaan korkokannan vertailuarvon tietolähteen syöttötiedot sekä käytännesääntöjen ja tämän asetuksen säännösten noudattaminen, on tehtävä ensimmäinen auditointi kuuden kuukauden kuluttua käytännesääntöjen käyttöönotosta, ja sen jälkeen kahden vuoden välein.

▼B

LIITE II

HYÖDYKKEIDEN VERTAILUARVOT

Menetelmät

1. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoija virallistaa, dokumentoi ja julkistaa kaikki vertailuarvojen laskennan yhteydessä käyttämänsä menetelmät. Menetelmiin on sisällytettävä ja menetelmissä on kuvattava vähintään seuraavat:

   a) kaikki perusteet ja menettelyt, joita käytetään vertailuarvon laadinnassa, mukaan lukien se, miten hallinnoija käyttää arvioinneissaan syöttötietoja, mukaan luettuina volyymi, loppuun asti saatetut ja raportoidut transaktiot, osto- ja myyntitarjoukset sekä muut markkinatiedot, tai arvioinnin ajanjaksoja tai aikaikkunoita, miksi tiettyä vertailuyksikköä käytetään ja miten hallinnoija kerää tällaisia syöttötietoja, sekä arvioijien päätelmien tekoa sääntelevät periaatteet ja muut tiedot, kuten oletukset, mallit tai kerättyjen tietojen ekstrapoloinnit, jotka otetaan huomioon arvioita tehtäessä;

   b) sen menettelyt ja käytännöt, joiden tarkoituksena on varmistaa sen arvioijien välinen yhdenmukaisuus päätelmien tekemisessä;

   c) kullekin vertailuarvon laskennassa käytettävälle perusteelle määrättävä suhteellinen painoarvo, erityisesti käytettävien syöttötietojen tyyppi ja sen perusteen tyyppi, joka ohjaa päättelyä, jotta varmistetaan vertailuarvon laskennan laatu ja koskemattomuus;

   d) perusteet, joilla määritetään yksittäiseen vertailuarvolaskentaan tarvittavien transaktiotietojen vähimmäismäärä. Jollei tällaista kynnysarvoa ilmoiteta, on selvitettävä syyt siihen, miksei vähimmäisrajaa ole määritetty, mukaan luettuina menettelyt, joita käytetään, kun transaktiotietoja ei ole;

   e) perusteet, jotka koskevat arviointijaksoja, jos toimitetut tiedot jäävät menetelmän suositellun transaktiotietojen kynnysarvon tai edellytettävien hallinnoijan laatuvaatimusten alle, mukaan luettuina vaihtoehtoiset arviointimenetelmät, myös teoreettiset estimointimallit. Näissä perusteista on käytävä ilmi menettelyt, joita käytetään, kun transaktiotietoja ei ole;

   f) syöttötietojen toimitusten oikea-aikaisuuden arviointiperusteet ja syöttötietojen toimitustavat sähköisesti, puhelimitse tai muulla tavoin;

   g) perusteet ja menettelyt, jotka koskevat arviointijaksoja, jos yksi tai useampi tietolähde toimittaa syöttötietoja, jotka muodostavat merkittävän osan kyseisen vertailuarvon kokonaissyöttötiedoista. Hallinnoijan on niin ikään määriteltävä näissä perusteissa ja menettelyissä se, mikä on merkittävä osuus kussakin vertailuarvon laskennassa;

   h) perusteet, joiden mukaisesti transaktiotiedot voidaan sulkea vertailuarvon laskennan ulkopuolelle.

2. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on julkistettava tai asetettava saataville käyttämiensä menetelmien keskeiset osatekijät kunkin tarjotun ja julkistetun hyödykkeiden vertailuarvon tai tapauksen mukaan kunkin tarjotun ja julkistetun vertailuarvoryhmän osalta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen menetelmien lisäksi hallinnoijan on kuvattava ja julkistettava myös kaikki seuraavat seikat:

   a) syyt tietyn menetelmän käyttöön ottamiselle, mukaan luettuina hintojen mukautusmenetelmät ja perustelut sille, miksi ajanjakso tai aikaikkuna, jonka aikana syöttötiedot hyväksytään, on fyysisten markkina-arvojen luotettava indikaattori;

▼B

b) menettely yksittäisen menetelmän sisäistä arviointia ja hyväksymistä varten sekä arviointivälit;

c) menettelyt yksittäisen menetelmän ulkoista arviointia varten, mukaan luettuina menettelyt, joilla luodaan menetelmän markkinauskottavuutta neuvottelemalla käyttäjien kanssa merkittävistä muutoksista niiden vertailuarvojen laskentaprosesseihin.

Menetelmämuutokset

4. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on otettava käyttöön ja asetettava käyttäjien saataville nimenomaiset menettelyt ja syyt kaikille ehdotetuille olennaisille muutoksille omiin menetelmiinsä. Menettelyjen on oltava johdonmukaisia suhteessa siihen ensisijaiseen tavoitteeseen, että hallinnoijan on varmistettava vertailuarvonsa laskennan jatkuva koskemattomuus ja toteuttava muutokset sen yksittäisen markkinan toimivuuden varmistamiseksi, johon muutokset liittyvät. Menettelyjen mukaisesti on

a) annettava ennakkoilmoitus selvästi määritellyssä määräajassa, joka antaa käyttäjille riittävän mahdollisuuden analysoida ja kommentoida ehdotettujen muutosten vaikutuksia, ottaen huomioon hallinnoijan yleisiä olosuhteita koskevat laskelmat;

b) käyttäjien huomautukset ja hallinnoijan vastaukset huomautuksiin asetetaan kaikkien käyttäjien saataville markkinoilla mahdollisen konsultointiajan jälkeen, jollei huomautuksen esittäjä ole pyytänyt luottamuksellista käsittelyä.

5. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on säännöllisesti tutkittava omia menetelmiään sen varmistamiseksi, että ne kuvaavat luotettavasti tarkasteltavina olevia fyysisiä markkinoita, ja niihin on sisällytettävä prosessi, jolla otetaan huomioon asianomaisten käyttäjien näkemykset.

Vertailuarvojen laskennan laatu ja koskemattomuus

6. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on

a) esitettävä perusteet, joilla määritellään yksittäisen menetelmän kohteena oleva fyysinen hyödyke;

b) noudatettava syöttötietojen käytössä seuraajaa ensisijaisuusjärjestystä, sikäli kuin tämä on yhdenmukaista hallinnoijien menetelmien kanssa:

i) loppuun asti saatetut ja raportoidut transaktiot;

ii) osto- ja myyntitarjoukset;

iii) muut tiedot.

Jollei loppuun asti saatettuja ja raportoituja transaktioita aseteta etusijalle, tämän syyt on selvitettävä 7 kohdan b alakohdassa edellytetyllä tavalla.

c) otettava käyttöön riittäviä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että vertailuarvon laskentaa varten toimitetut ja siinä huomioon otetut syöttötiedot ovat oikeita ja tosia, mikä tarkoittaa, että markkinatietoja toimittavat osapuolet ovat toteuttaneet tai valmistautuneet toteuttamaan tällaisia syöttötietoja tuottavia transaktioita ja että loppuun asti saatetut transaktiot on toteutettu markkinaehtoisesti toimivien osapuolten välillä, missä yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota tytäryritysten välisiin transaktioihin;

d) laadittava ja otettava käyttöön menettelyt, joilla tunnistetaan epätavalliset tai epäilyttävät transaktiotiedot ja kirjataan päätökset, joilla suljetaan transaktiotiedot hallinnoijan vertailuarvon laskentaprosessin ulkopuolelle;

e) kannustettava tietolähteitä toimittamaan kaikki niiden syöttötiedot, jotka sopivat hallinnoijan laskennasta käyttämiin perusteisiin. Hallinnoijien on pyrittävä mahdollisuuksiensa mukaan kohtuuden rajoissa varmistamaan, että toimitetut syöttötiedot kuvaavat hyvin tietolähteen tosiasiallisia loppuun saatettuja transaktioita; ja

▼B

f) käytettävä asianmukaisista toimenpiteistä koostuvaa järjestelmää, jolla varmistetaan, että tietolähteet täyttävät hallinnoijan käyttämät sovellettavat syöttötietojen laatua ja koskemattomuutta koskevat vaatimukset.

7. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on kuvattava ja julkistettava jokaisen laskelman yhteydessä sen mukaan, mikä on kohtuudella mahdollista eikä haittaa vertailuarvon asianmukaista julkaisua

a) tiivis selvitys, joka on riittävän yksityiskohtainen, jotta vertailuarvon tilaaja tai toimivaltainen viranomainen pystyy ymmärtämään, miten laskenta on tapahtunut, mukaan luettuina ainakin tarkasteltavien fyysisten markkinoiden koko ja likviditeetti (kuten toimitettujen transaktioiden lukumäärä ja volyymi), volyymin vaihteluväli ja keskiarvo, hinnan vaihteluväli ja keskiarvo sekä kunkin laskennassa huomioon otetun syöttötietotyypin ohjeelliset prosenttiosuudet; lisäksi on ilmoitettava hinnoittelumenetelmiä kuvaavat termit, kuten ”transaktioperusteinen”, ”korkoeroperusteinen” tai ”interpoloitu tai ekstrapoloitu”; ja

b) tiivis selvitys siitä, missä määrin ja millä perustein laskennassa on mahdollisesti käytetty päättelyä, mukaan luettuna sellaisten tietojen pois jättäminen, jotka muutoin ovat täyttäneet asianomaisen menetelmän vaatimukset kyseisessä laskennassa, hintojen perustamista korkoeroihin, interpolointia, ekstrapolointia tai osto- ja myyntitarjousten painotusta loppuun asti saatettuja transaktioita enemmän.

Raportointiprosessin koskemattomuus

8. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on

a) määriteltävä perusteet, joilla määritetään, kuka saa toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle;

b) käytettävä laadunvalvontamenettelyjä arvioidessaan tietolähteen ja syöttötietoja toimittavien luovuttajien henkilöllisyyttä ja tällaisten luovuttajien valtuuksia raportoida syöttötietoja tietolähteen puolesta;

c) määriteltävä niihin tietolähteen työntekijöihin sovellettavia perusteita, joilla on lupa toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle tietolähteen puolesta; kannustettava tietolähteitä luovuttamaan transaktiotietoja back office -toiminnoista ja pyrittävä saamaan vahvistustietoja muista lähteistä, kun transaktiotiedot on vastaanotettu suoraan kaupankäyntitoimintaa harjoittavalta henkilöltä; ja

d) toteutettava sisäinen valvonta ja kirjalliset menettelyt, joilla tunnistettaan sellainen tietolähteiden ja arvioijien välinen yhteydenpito, jolla pyritään vaikuttamaan laskentaan jonkin (tietolähteen, sen työntekijöiden tai kolmannen osapuolen) kaupankäyntiposition eduksi, tai yritys saada arvioija rikkomaan hallinnoijan sääntöjä tai ohjeita tai tunnistetaan tietolähteet, jotka järjestelmällisesti toimittavat epätavallisia tai epäilyttäviä transaktiotietoja. Kyseisiin menettelyihin on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä mahdollisuus siihen, että hallinnoija tehostaa tutkimuksia tietolähteen yrityksessä. Valvontaan on sisällytettävä markkinaindikaattorien ristiintarkistus, jotta toimitetut tiedot voidaan validoida.

Arvioijat

9. Arvioijan tehtävien osalta hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on

a) otettava käyttöön ja pidettävä käytössä nimenomaiset sisäiset säännöt ja ohjeet arvioijien valintaa varten, mukaan luettuna näiden koulutuksen, kokemuksen ja taitojen vähimmäisvaatimukset, sekä prosessi näiden pätevyyden säännöllistä arviointia varten;

b) pidettävä käytössä järjestelyt sen varmistamiseksi, että laskennat voidaan toteuttaa yhdenmukaisesti ja säännönmukaisesti;

c) ylläpidettävä arvioijiensa jatkuvuus- ja seuraajasuunnittelua, jotta varmistetaan, että laskelmat tehdään johdonmukaisesti ja että niiden tekijöinä ovat asianmukaisen asiantuntemuksen omaavat työntekijät; ja

▼B

d) perustettava sisäiset valvontamenettelyt, joilla varmistetaan laskelmien koskemattomuus ja luotettavuus. Tässä sisäisessä valvonnassa ja näissä menettelyissä on ainakin edellytettävä arvioijien jatkuvaa valvontaa, jotta varmistetaan menetelmien asianmukainen soveltaminen, ja sisäisiä menettelyjä laskelmien hyväksyttämiseksi valvojalla ennen hintojen välittämistä markkinoille.

Kirjausketju

10. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijalla on oltava käytössä säännöt ja menettelyt, joilla dokumentoidaan samanaikaisesti merkitykselliset tiedot, kuten

a) kaikki syöttötiedot;

b) arvioijien kunkin vertailuarvon laskentaa varten tekemät päätelmät;

c) tieto siitä, onko laskennan ulkopuolelle suljettu jokin yksittäinen transaktio, joka olisi muutoin täyttänyt asianomaisen menetelmän vaatimukset tätä laskentaa varten, sekä syy tähän;

d) jokaisen arvioijan ja muun a, b tai c kohdassa tarkoitetun tiedon toimittaneen tai muulla tavoin tuottaneen henkilön henkilöllisyys.

11. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijalla on oltava käytössään säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan, että merkityksellisen tiedon kirjausketjua säilytetään vähintään viiden vuoden ajan, jotta laskelmien muodostuminen voidaan dokumentoida.

Eturistiriidat

12. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on otettava käyttöön asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt eturistiriitojen tunnistamiseksi, ilmoittamiseksi, hallitsemiseksi, pienentämiseksi ja välttämiseksi sekä laskelmien koskemattomuuden ja riippumattomuuden turvaamiseksi. Näitä toimintatapoja ja menettelyjä olisi tarkasteltava uudelleen ja päivitettävä säännöllisin väliajoin ja olisi

a) varmistettava, ettei vertailuarvon laskelmiin kohdistu vaikutuksia hallinnoijan ja sen tytäryritysten, sen henkilöstön, sen toimeksiantajien, minkään markkinatoimijan tai niihin yhteydessä olevan henkilön välisestä kaupallisesta tai henkilökohtaisesta liikesuhteesta tai edusta tai sellaisen mahdollisuudesta;

b) varmistettava, ettei hallinnoijan henkilöstön henkilökohtaisten etujen ja liikesuhteiden anneta vaarantaa hallinnoijan toimintoja, mukaan luettuina ulkopuolinen työskentely, matkat tai hallinnoijan toimeksiantajien tai muiden hyödykemarkkinoiden toimijoiden tarjoaman kestitsemisen, lahjojen ja vieraanvaraisuuden vastaanotto;

c) varmistettava, että tunnistetuissa ristiriitatilanteissa erotetaan hallinnoijan toiminnot asianmukaisesti valvonnan, palkkojen maksun ja palkitsemisen, järjestelmiin pääsyn ja tietovirtojen avulla;

d) suojattava hallinnoijalle toimitetun tai hallinnoijan tuottaman tiedon luottamuksellisuutta, johon sovelletaan hallinnoijaa koskevia luovutusvelvollisuuksia;

e) estettävä hallinnoijan johtajia, arvioijia ja muita työntekijöitä vaikuttamasta vertailuarvon laskentaan tekemällä osto- tai myyntitarjouksia tai kauppoja henkilökohtaisesti tai markkinatoimijoiden puolesta; ja

f) puututtava tehokkaasti tunnistettuihin eturistiriitoihin, joita voi vallita hallinnoijan tarjotessa vertailuarvoa (mukaan luettuina kaikki vertailuarvon laskennasta huolehtivat tai siihen liittyviin tehtäviin osallistuvat työntekijät) ja hallinnoijan muun liiketoiminnan kesken.

▼B

13. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on varmistettava, että sen muissa liiketoiminnoissa käytetään asianmukaisia menettelyjä ja mekanismeja, joiden tarkoituksena on minimoida sen todennäköisyys, että eturistiriidat vaikuttavat vertailuarvojen laskennan koskemattomuuteen.

14. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on varmistettava, että sillä on käytössä toisistaan erilliset raportointisuhteet johtajien, arvioijien ja muiden työntekijöiden välillä johtajista aina hallinnoijan ylimpään johtoon ja hallintoneuvostoon asti, jotta varmistetaan, että

a) hallinnoija täyttää tyydyttävällä tavalla asetuksen vaatimukset; ja

b) tehtävät on määritelty selvästi eivätkä ne muodosta ristiriitaa tai ristiriidan vaikutelmaa.

15. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on ilmoitettava käyttäjille hallinnoijan omistuksesta johtuva eturistiriita heti, kun se saa tietoonsa sellaisen.

Valitukset

16. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijalla on oltava käytössä ja sen on julkistettava kirjalliset menettelyt, joita sovelletaan hallinnoijan laskentaprosessista tehtyjen valitusten vastaanottoon, tutkimiseen ja kirjaamiseen. Valitusmekanismilla on varmistettava, että

a) vertailuarvon tilaajat voivat jättää valituksia, jotka koskevat sitä, edustaako yksittäisen vertailuarvolaskenta markkina-arvoa, ehdotettuja vertailuarvon laskennan muutoksia, menetelmien soveltamista yksittäiseen vertailuarvolaskentaan ja muita toimituksellisia päätöksiä, jotka koskevat vertailuarvon laskentaprosesseja;

b) on käytössä valitusten käsittelyn tavoitteellinen aikataulu;

c) hallinnoija tutkii hallinnoijasta ja sen henkilöstöstä tehdyt viralliset valitukset nopeasti ja oikeudenmukaisella tavalla;

d) tutkimus tehdään niistä henkilöstön edustajista riippumattomasti, jotka ovat voineet olla osallisina valituksen syyssä;

e) hallinnoijan tavoitteena on oltava saada tutkimuksensa valmiiksi ripeästi;

f) hallinnoijan on ilmoitettava valittajalle ja muille asianosaisille osapuolille tutkimuksen tuloksesta kirjallisesti ja kohtuullisessa ajassa;

g) valittaja voi hakea viimeistään kuuden kuukauden kuluessa alkuperäisen valituksen jättämisestä muutosta hallinnoijan nimeämältä riippumattomalta kolmannelta osapuolelta, jos valittaja on tyytymätön siihen, miten asianomainen hallinnoija on käsitellyt valitusta, tai hallinnoijan asiassa tekemään päätökseen; ja

h) kaikkia valitusta koskevia asiakirjoja, mukaan luettuina valittajan luovuttamat asiakirjat ja hallinnoijan omat tiedot, säilytetään vähintään viiden vuoden ajan.

17. Riidat, jotka koskevat päivittäisiä hintojen määrityksiä, jotka eivät ole virallisia valituksia, ratkaisee hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan käyttäen omia asianomaisia vakiomenettelyjään. Jos valituksen seurauksena hinta muuttuu, tämän hintamuutoksen yksityiskohdista ilmoitetaan markkinoille mahdollisimman pian.

▼B

Ulkoinen auditointi

18. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on nimitettävä riippumaton ulkoinen auditoija, jolla on asianmukainen kokemus ja taidot arvioidakseen sitä ja raportoidakseen siitä, miten hallinnoija noudattaa ilmoittamiaan menetelmäperusteita ja tämän asetuksen vaatimuksia. Auditoinnit suoritetaan vuosittain ja tulokset julkistetaan kolme kuukautta kunkin auditoinnin täydentämiseksi tarvittaessa tehtyjen väliauditointien jälkeen.